

Acta del Consell de Barri de la Sagrada Família

Data: 5 de Juliol de 2017
Lloc: Sala d'actes Centre Cívic Sagrada Família
Hora: 19.00h

Ordre del dia:

1. Construint el projecte d'Ateneu de la Sagrada Família
2. Ordenació singular de terrasses entorn del temple
3. Normes de participació de l'Ajuntament de Barcelona
4. Situació de les vibracions a la L2
5. Diversos

Presideixen la Taula:

Sr. Jordi Matas, Conseller de barri del Districte i moderador
Sr. Jordi Torrades Aladren, Gerent districte Eixample

Sr. Jordi Matas

Són les 19.05 h i per respecte a totes les que heu arribat a l'hora o una mica abans de l'hora, comencem. Jo soc el Jordi Matas, conseller del districte, d'aquí, del barri de la Sagrada Família. M'acompanya el Jordi Torrades, que és el nou gerent del districte de l'Eixample. I excusem la regidora, que avui no ens podrà acompanyar, d'acord?

A l'ordre del dia, com heu vist, tenim quatre punts més un de diversos. Primer dedicarem la primera hora a comentar la situació de l'ateneu d'aquí, de la

Sagrada Família. El Dani ens explicarà una mica com està el projecte i després el Gerard i la Consol ens explicaran una mica les conclusions del Grup Ateneu de Barri, de totes les sessions que hi ha hagut fins ara i de quins són els següents passos.

En el segon punt informarem sobre l'ordenació singular de terrasses a l'entorn del temple i hi haurà un torn de paraules on podreu fer les vostres intervencions. I hi haurà un tercer punt de normes de participació. Aquest serà bàsicament informatiu. I després hi haurà un quart punt sobre la situació de les vibracions a l'L5. I després un diversos per si hi ha alguna cosa que ha quedat... Ai, la línia 2, perdó. I hi haurà un punt de diversos, d'acord?, on, si ha quedat alguna cosa, doncs... la línia 2, sí, sí. La línia lila, L2, que és la que puja fins a Rosselló i baixa al revolt per Castillejos per agafar València.

Doncs, sense més, comencem amb el primer punt. Dani.

Sr. Dani Alzina

Bé, hola, bona tarda a tothom. Jo soc Dani Alzina. Soc tècnic municipal, de l'empresa pública BIMSA, que fem les obres de l'Ajuntament, entre elles del districte de l'Eixample. Llavors ara explicaré una mica el projecte que estem fent per a l'ateneu d'aquí, de Sagrada Família.

Aquí, com sabeu, l'Ajuntament va adquirir fa uns mesos un local que està al carrer Nàpols, que fins ara era com un taller tèxtil, d'assemblatge de peces tèxtils, i ara està previst fer-hi aquest ateneu de barri per a les veïnes d'aquí, del barri.

Per fer-nos una idea, és un espai d'uns 1.400 m², aproximadament. Això seria al carrer Nàpols. Tota aquesta part d'aquí seria el que és la projecció de l'edifici de dalt, que hi ha un edifici de set o vuit plantes, i tota la part de darrere estaria a l'interior d'illa. Hi ha uns patis, que és això que he marcat aquí de color verd, que el que fa és que dona molta llum al que és l'espai de dins. Ara mateix és un espai que està molt ben condicionat, que nosaltres, lògicament, el que farem és una intervenció per adequar-lo a l'ús que tindrà, però és un espai molt maco. És molt maco fins al punt que ara mateix, com està, és molt agradable per estar-hi. Però hi farem aquesta actuació.

Això són unes fotos de com està actualment. Això és quan encara tenia l'activitat aquesta tèxtil, però són uns espais molt alts, amb uns elements patrimonials i històrics que mirarem de conservar, com per exemple aquests pilars. Hi ha uns pilars de fosa molt macos que per un tema funcional els haurem de desplaçar, però que els conservarem. Aquí no es veu a les fotos, però també hi ha com una mena de prestatgeries de fusta. Intentarem agafar tots aquests elements i els apropiarem per posar-los al nou projecte.

Quins són els objectius del nou projecte? Doncs, el primer, lògicament, introduir un programa funcional. Aquí les entitats del barri i les veïnes han estat fent unes sessions per veure quines són les necessitats que hauria de tenir aquest

ateneu. I tot això és el que incorporarem, ho estem incorporant en el projecte en aquests 1.400 m² que tenim.

Hi haurà un tema acústic. Hem de fer unes actuacions a l'acústica. Per tant, un dels objectius és que acústicament funcioni bé, que quan s'hi facin activitats no molestem els veïns, sobretot els de dalt, que estan més a prop. I entre ells, si s'està fent una sessió a la sala d'actes, que els veïns del mateix equipament que estiguin al taller no ho sentin. Intentar jugar amb això, perquè acústicament estigui ben resolt.

Volem fer el local accessible. Ara tot és a peu pla, excepte una part que està en soterrani, que això ara ho explicaré. Però la idea és que tot sigui accessible perquè les persones amb mobilitat reduïda puguin desplaçar-s'hi perfectament.

El que deia abans: aquests elements històrics o patrimonials que ja té el mateix local els incorporem en el nou projecte. És un dels objectius.

Llavors, temes... aquests dos últims són uns objectius que ara l'Ajuntament els estem introduint a tots els projectes. Un és el tema dels materials, que siguin sostenibles; per tant, mirem d'aprofitar tot el que puguem de l'edifici actual, perquè així fem menys obra i, per tant, és més sostenible. I l'altre, el tema de l'estalvi energètic. Volem que l'edifici, o en aquest cas el local, tingui molta protecció respecte als agents atmosfèrics exteriors, de manera que consumeixi molt poca energia. Per tant, ens aïllarem molt bé de fora, perquè així pel funcionament propi necessiti poca calor a l'hivern o fred a l'estiu, i així haguem de produir menys i gastem menys.

I, per altra banda, intentarem —en aquest cas és difícil, perquè és un local que ja està establert— poder generar la nostra pròpia energia. En aquest cas utilitzarem un sistema que es diu *free-cooling*, que el que fa és fer recircular l'aire de manera que així aprofites l'aire que tu has escalfat prèviament o has refrigerat a l'estiu prèviament. Si el fem recircular, no l'hem de tornar a escalfar, perquè ja està calent.

Quina és la proposta? D'acord, aquí. Això en realitat són dos locals, que ara ja estaven units i els mantindrem units. Però que al mig, aquí, com que són dues finques diferents, veieu aquesta paret, que és com que separa el local en dos? Tot i que estarà tot molt ben connectat, però ara mateix ja és així.

Llavors, el carrer Nàpols, número 270. Aquí hi ha la porta d'accés, per la part de dalt de la parcel·la. Aquí tindriem tota aquesta zona d'aquí, que seria com una mena de vestíbul, que també s'hi podrien fer exposicions, tot i que la sala d'exposicions seria tota aquesta paret d'aquí, però, bé, una part estaria a la part més exterior.

Llavors aquí el que vull dir és que hi ha dues portes d'accés: hi ha la de fora, de carrer, i una segona interior. Per què? Perquè aquí, que hi haurà els gegants, també hi haurà aquest accés amb una escala cap a baix. Es podrà accedir a un magatzem que estarà a la planta de sota, per quan l'equipament estigui tancat,

per si alguna entitat ha de carregar coses, no s'hagi d'obrir tot l'equipament i que puguin baixar-hi directament.

Per tant, hi ha dues portes. S'accedirà primer a la primera porta, llavors per aquesta d'aquí es podria anar a baix, i si un diumenge han de deixar uns capgrossos o qualsevol cosa al magatzem de baix, no cal obrir aquesta segona porta, que és la que obre tot l'equipament. Per això ho hem fet així.

Llavors, si obrim aquesta segona porta —per tant, serà l'ús normal dels dies de cada dia—, aquí hi hauria la zona de recepció amb aquesta zona que deia abans on es podran fer exposicions. Com que és allargat, ens anirà molt bé, tindran molta paret per penjar quadres o fer el que sigui que es faci als tallers, o altres coses.

Llavors, un cop a la recepció, hi haurà una zona com una sala de relació o com un distribuïdor, que durà, primer, cap a aquest costat d'aquí, que això serà una zona de relació amb servei de bar, aquí servei puntual de bar. No serà un bar, però sí que puntualment, si s'ha de fer alguna activitat, aquí hi haurà un magatzem on hi haurà neveres per posar-hi les begudes o el que sigui. Per tant, aquí, tot això serà zona de relació amb tauletes i tot molt ben comunicat. Aquí hi haurà una entrada de llum per aquest pati.

Si seguim cap avall, aquí hi ha una altra zona també de distribució i cap a aquesta branca d'aquí hi hauria la zona d'administració del mateix equipament, una zona multimèdia i aquí una zona de lavabos, una primera zona de lavabos. Això d'aquí que està tintat seran els patis aquests que ja existeixen ara que seran perquè entri llum. I llavors... bé, si de cas, sí, passem a la següent diapositiva, que ho veurem més clar.

D'acord, aquest, doncs, la següent, que he fet el tros aquest una mica més ample. No, la següent. Aquesta, sí. Això és el mateix que estàvem veient, el que passa és que ara l'he fet més gran per poder veure aquesta zona del final. Per tant, aquí hi havia la zona de relació, aquí hi havia aquest espai de recepció i aquí hi havia tota la zona aquesta de multimèdia.

Per tant, des d'aquí, si tornem a l'entrada de dalt, tindríem que podem accedir o per aquí o per aquí al que és aquesta sala gran, que és una sala per a unes 220 persones i escaig, d'acord?, que és el local, diguem-ne, on es podran fer activitats del tipus conferències, algun petit concert o el que es decideixi que es vol fer.

Per tant, entrariem per aquí, hi haurà uns lavabos que donaran servei a aquesta sala i també a la resta de l'equipament. Llavors accedim per un o altre costat fins a la sala gran, que tindrà l'escenari al final de tot, i uns camerinos aquí, en aquesta zona, i uns magatzems.

Aquí, al final, hi haurà un petit espai que puntualment es podrà fer servir per l'Esbart Gaudí, per cosir, per fer alguns tallers del mateix esbart, en aquesta saleta d'aquí al final, que té llum natural perquè aquí hi ha un pati. Per tant, aquesta sala estarà molt bé per poder-hi treballar ben tranquils.

I per la part de baix, si venim per aquí, aquest passadís, aquí baix hi haurà el que són els tallers i els bucs. Per tant, es proposa posar un i dos tallers, amb una pica per poder fer manualitats o per poder fer pintura. I al final de tot hi haurà els tres bucs d'assaig; tres bucs d'assaig, un de bastant gran, que tindrà exactament 55 m², per tant, serà molt gran. Aquests sí que estaran totalment insonoritzats, perquè aquí sí que s'hi farà molt de soroll, amb batucades o el que es decideixi que es fa; tindrà un petit magatzem a la part de darrere, per deixar instruments. Això darrere d'aquest gran, del buc gran. I els dos petits exactament tindran 15 i 17 m²; aquest, 17 m², i aquest, 15 m². Per tant, aquests seran també de format més reduït.

Dir que aquí dalt, a sobre de l'escenari ara mateix, en planta primera, hi ha un element construït que en realitat serà un espai d'instal·lacions. Per tant, serà del mateix equipament, però no s'hi podrà accedir, no tindrà un ús.

I si tirem enrere explicaré la part de baix, del magatzem. Al magatzem s'accedia des de l'escala de l'entrada o per una altra escala que hi ha aquí a la zona del vestíbul, o aquest muntacàrregues que hi haurà aquí darrere. Es podrà accedir a aquesta zona, que ja existeix, i que bàsicament seran magatzems i una zona de residus, el magatzem de l'equipament, magatzem d'entitats, etcètera.

I, de fet, això és el programa funcional. Si de cas, ara passaré unes imatges que, de fet, són les imatges inicials. No estan actualitzades amb com ha anat evolucionant el projecte, però perquè veieu... Bé, això és una secció de com quedarà. «Secció» és com un tall que li fem. Això seria la part del magatzem. Tot això seria l'accés i la sala d'actes.

Això seria una visió de com podria quedar el que és la sala d'actes, per exemple, amb l'escenari al fons, els pilars aquests que ara estan al mig i que els desplaçarem a un costat, de manera que aquí darrere quedarà un espai per deixar cadires i per deixar... marcarem amb una cortina. Per tant, una cortina i darrere hi haurà els elements.

Això ja seria zona de relació, amb aquestes tauletes que deia abans. I això seria la zona de... bé, aquí veiem un dels patis, però això serien el que són les aules i els tallers d'entrant a la dreta.

Llavors el calendari que estem treballant. Ara mateix estem treballant el projecte executiu. Vol dir que ja hem fet l'avantprojecte, està validat, hem fet el projecte bàsic, i ara estem fent l'executiu, que és el projecte constructiu, el previ a poder licitar les obres.

Preveiem que a finals d'aquest mes ens el puguin entregar. Hem anat ràpid i seguim el calendari, per tant, a final d'aquest mes ens poden entregar el projecte, i llavors comencen tota una sèrie de tràmits administratius, perquè, com que som Administració pública, els hem de seguir i, a més, estan regulats, els terminis.

Llavors hem de fer primer una aprovació tècnica, que la farem durant el setembre; després haurem de fer l'aprovació administrativa i licitar les obres, que això ho farem a partir de l'octubre, i això duraria uns tres o quatre mesos. Per tant, preveiem començar les obres a principis de l'any que ve, gener, febrer, març, més o menys, com que això va variant... Jo hauria posat «primer trimestre», però més o menys pot ser febrer del 2018.

L'altra cosa és que aquí nosaltres el que volem és anar ràpid, perquè sabem que les entitats ens demanen a veure si es pugués posar en servei a la tardor del 2018. El que passa és que també és just. Les obres d'un local així normalment ronden els 10 o 11 mesos. Per tant, si comencem al febrer, estem més cap a final d'any que no pas cap a setembre. Però tot això són terminis estàndards, a veure si els podem una mica reduir per poder arribar a temps. De totes maneres, si no podem reduir-los, almenys preveiem que a finals de l'any que ve, del 2018, sí que pot estar acabat i en servei, l'equipament.

Sr. Jordi Matas

Gràcies. Gràcies, Dani.

(Parla algú sense micròfon.)

Sí, correcte.

(Parla algú sense micròfon.)

Sí, és a dir, per als que no hagueu seguit tot el procés, en un primer moment es va entrar en negociacions amb els propietaris del Niza, van oferir el local per tots els diners que els pagava el Mercadona durant 20 anys, cosa que vam desestimar.

I llavors, després de tot un procés amb la Plataforma Niza i les negociacions entre districte, la propietat i la plataforma, el que es va aconseguir va ser el compromís de poder allotjar pràcticament totes les activitats que s'havien definit dins del Niza en aquest nou ateneu, excepte l'espai familiar, que pròpiament no té un espai aquí, una altra cosa és que es puguin fer tallers a les sales. I després el compromís que el grup de la plataforma, en aquest cas ara el de l'ateneu, pogués intervenir sobre l'interior d'illa, també, que hi haurà en el Niza.

(Parla algú sense micròfon.)

No, és més o menys similar. No entrem en diàleg. Prefereixo que primer ara la gent del grup de barri facin la seva exposició i després obrim un torn. O sigui, que totes les preguntes que tingueu, si fa pendent, si no... Entre Provença i Rosselló, Nàpols.

Així que, Gerard...

Sr. Gerard Muñoz

Hola. Doncs, jo soc el Gerard Muñoz, soc un veí del barri i membre de la plataforma del Grup Ateneu Barri, formada per diversa gent que avui també està aquí i que durant els últims mesos hem estat treballant fort en aquest projecte.

La idea és que el projecte de l'ateneu és un projecte que hem de fer entre totes i tots i per això ja fa temps, crec que des del novembre del 2016, que fem la primera trobada ja oberta als veïns, l'anunciem tant com podem amb els mitjans que tenim. Per tant, si no hi heu estat, perquè no us n'heu assabentat, ens sap greu i intentarem fer més difusió els propers cops. Però, en tot cas, que quedi clar que són trobades on tots els veïns i entitats del barri hi podeu participar i, a més, us encoratgem molt fort a participar-hi.

El primer que fem en aquestes reunions és fer una anàlisi de la realitat al barri, on, com ja sabeu, detectem que hi ha una falta crònica d'equipaments culturals i de lleure no mercantilitzat. També és un barri on hi ha manca d'escoles bressol i instituts d'educació secundària, i d'espais de trobada per a joves i famílies. Això, d'alguna manera, configura la realitat al barri en termes de relació entre les veïnes i veïns i també una mica del sentiment de barri.

Alhora, com sabeu, és un barri que té una certa afectació pel turisme, això dificulta certes coses. I ens trobem en un barri on també la renda familiar és inferior a la mitjana del districte i de Barcelona, si no m'equivoco.

A continuació, després d'aquesta anàlisi, el que ens proposem és marcar quins objectius ha de tenir aquest ateneu. És obvi que l'Ajuntament posa a disposició un espai, però si realment volem que aquest espai tingui sentit, l'hem de dotar d'uns objectius. I per a què volem que serveixi aquest ateneu? Doncs, bàsicament, el que diu aquí: facilitar la vida associativa al barri —és un barri també on les entitats del barri tenim certes dificultats, manca d'espais, etcètera—; assegurar també el dret i l'accés al lleure no mercantilitzat per les veïnes i veïns; construir espais de relació i convivència, però una mica generar aquests espais de trobada que considerem que els veïns i veïnes ara en tenim pocs; potenciar l'autogestió cultural, això significa que siguin els veïns i veïnes i les entitats que d'alguna manera configurin l'oferta cultural del barri, no només la que ens ve donada, i potenciar una xarxa de relació i activitat específica per als joves. Com deia, la manca d'instituts i d'equipaments per a joves fa difícil configurar una mica la realitat del jovent en aquest barri. En definitiva, del que es tracta és de crear un espai per fer barri i per crear relacions entre els que hi vivim.

A continuació, un cop marcats els objectius, ens preguntem quins han de ser els valors que guïïn aquest espai, la seva gestió i, bàsicament, són aquests: democràcia, pluralitat, diàleg, respecte, cooperació, transparència, sostenibilitat, solidaritat, tolerància, que sigui no sexista, no homòfob, no racista i facilitador d'iniciatives positives.

Finalment, una de les coses últimes que fem és començar a parlar de com volem que aquest espai s'organitzi. Com deia, ha de ser un espai que ha de ser gestionat per les veïnes i veïns i entitats del barri. I, per tant, ens preguntem com aquells equipaments que ja estan i que s'han gestionat per veïnes i veïns i entitats s'estan gestionant. Hi ha diversos equipaments: L'Harmonia, a Sant Andreu; Calàbria 66, a Sant Antoni, etcètera. I més o menys tots tenen un mateix model, que és: bàsicament basant-se que ha de ser una gestió oberta als veïns, el que fan és crear un espai, una assemblea on els veïns poden proposar, poden definir entre tots, en assemblea, quines són les necessitats o les oportunitats que ells detecten. A partir d'aquí, es convida aquests veïns que s'apunten a comissions, una mica, per anar aterrant aquestes necessitats i pensar com es faran realitat els projectes. I ja finalment, amb un grau d'implicació més alt o una regularitat més alta, crear una comissió gestora amb membres de cada una d'aquestes comissions; de l'entitat gestora, que és la que firmarà el conveni amb l'Ajuntament, i també de l'equip tècnic que estigui treballant a l'espai, doncs, una comissió gestora capaç d'executar el projecte.

Finalment, el que fem un cop tenim els objectius i el model organitzatiu és pensar: «Molt bé, i quines són les activitats que visualitzem?» Doncs recollim les activitats que poden desenvolupar les diferents entitats, quines són les activitats que ens agradaria que es fessin en aquest espai.

I bàsicament el que fem és organitzar-les en tres grans blocs. Un gran bloc és d'arts escèniques i musicals. Com us ha dit el Dani, l'espai disposa d'un escenari prou gran i, òbviament, en aquest espai s'hi poden fer concerts de música, s'hi pot fer dansa, s'hi pot fer l'esbart, s'hi poden fer corals, teatre... Hi ha diverses companyies al barri de teatre que el que necessiten és un espai on portar a terme els assajos i les actuacions, i pensem que pot ser interessant que aquí ho puguin fer.

Després veiem un segon bloc, que és de creixement i formació. Amb això vull dir totes aquelles sessions, cursos o xerrades que d'alguna manera complementin l'activitat que ja es pot estar fent en el centre cívic, però que d'alguna manera també veiem que hi ha una necessitat i una oportunitat per arribar a més gent i fer créixer la gent, en el sentit ampli de la paraula.

I, finalment, un bloc que seria l'arrelament al barri. Aquí veuríem, per exemple, que aquest espai de socialització hi pot tenir un paper central. Un espai que al barri, en l'imaginari, visualitzem com un espai on tu vas i saps que hi trobaràs aquell veí o aquell jove o aquella persona que t'agrada...

I també un espai per a les famílies, perquè puguin tenir un espai obert per poder-hi portar els seus infants i jugar amb els seus infants sense témer el que li pot passar perquè està enmig del carrer envoltat de turistes, o en un bar amb la por que et puguin fer fora. Un espai obert també a les famílies i còmode per a les famílies. I, bé, en el fons, totes aquelles activitats que facin que sigui un lloc agradable.

I ara la Consol explicarà una mica més a fons el que és la programació d'activitats, com es vincula això als diferents espais i una mica com les entitats han començat a expressar quines activitats els agradaria portar a terme.

Sra. Consol

Ara, després de saber totes les activitats que volem que hi siguin, a l'ateneu, tornem a la planta de distribució que ens havia ensenyat el Dani. Sí, passa, si us plau, Jordi.

Aleshores el que hem fet és zonificar una mica més els espais que tenim. La zona 3, que era la sala d'exposicions... tot el que és de color taronja, la zona 2, és la part d'espai social. Aquesta part d'espai social volem que sigui molt dúctil, és a dir, que, segons necessitem, poder-la dividir.

Aleshores ho hem sectoritzat en 2A, que és la part on té la barra de bar. 2B, que és paral·lela a la zona 2A però no té la sala de bar, i aquí podríem, si volguéssim, fer un torneig d'escacs o tenir les famílies una mica junt al bar o una mica més separades. La part que posa «2C» és una mica de trànsit i espai de trobada. La 2D és la que després veurem. Té unes prestatgeries de fusta meravelloses i pot ser més un espai tipus biblioteca, més tranquil, perquè la 2E és la part que tenim amb informàtica, multimèdia. Just després tenim la part d'administració. I el 2F podria ser un punt de consulta més privada, o sigui, més *tête-à-tête* amb la gent, amb grup més petit o inclús, segons quines són les activitats, lloc d'acollida, trobada, més aïllat.

Seguim? Nosaltres tenim la col·laboració d'un munt d'entitats del barri. Aleshores aquest munt d'entitats del barri hem fet que ens diguin tot el que necessitaven per fer els plànols i això s'ha reflectit en els plànols que us hem mostrat.

Però, a més, ara els hem demanat no només el que necessitaven, sinó el que podien aportar a l'ateneu, totes les coses que ells poden oferir. Amb això anem fent uns quadres d'aula per aula, espai per espai. Per exemple, l'auditori l'hem dividit en dues parts, perquè, com que és molt gran i les cadires es poden recollir darrere de la cortina de què ha parlat el Dani, aleshores pot ser un espai de ball, en un moment determinat podem dividir-ho en dos i tenir en una part una gent que balla i una gent que està fent una altra activitat de teatre a l'altra part, que seria el 2B.

Seguim, sí. La sala que us deia de les prestatgeries. Això és una vista de com és l'espai. Té moltíssima personalitat. O sigui, és un espai que no el tocaries. Quan hi vam entrar era per no tocar-lo. El toquem perquè tenim les necessitats de tenir sales insonoritzades, de tenir una sèrie de condicionants pel tipus d'activitat. Però era per entrar i viure-hi.

Pots passar, si us plau? Les prestatgeries, com ens les han deixat. Els que van tenir el privilegi de venir el dia de portes obertes, van veure el que tenim. Això ho omplirem de contingut cultural. O sigui, les entitats, com que formen part de

l'ateneu i tenen quantitat de bagatge darrere, doncs el que té un vestuari, l'aportarà; el que té una història, unes fotografies, les aportarà, i anirem guarnint de personalitat les parets d'aquest ateneu.

Aquestes són les entitats que formen part de l'ateneu ja. Unes són d'escola de música, unes altres ajuden la gent amb dificultat mental, les altres fan convocatòries i reunions envers Catalunya, gent escolta, la gent del passeig de Sant Joan, la gent de l'Associació de Veïns de Sagrada Família, gent que reivindica la lluita dels drets socials, els de Beirão, que són els que faran servir la sala gran insonoritzada. Tenim gent que... els Bestioles Espurnats, que fan foc i correfoc. Tenim castellers. Tenim la coordinadora del barri, que munta totes les festes majors. Tenim la Coral Polifònica de Sagrada Família. Tenim grup de teatre Dinàmics. Tenim l'Esbart Gaudí, que ensenya nens i grans a ballar balls tradicionals. Tenim espai familiar, amb Quitxalla. Tenim els geganters. Tenim l'espai Aroa, que ajuda la gent. Tenim la gent d'El Guaret, que té cura del menjar ecològic. Tenim Èlia, que té cura de les dones, que no siguin maltractades. Tenim els Joves del Poblet, que són el futur d'aquest barri. Tenim un altre grup teatral, que són els de La Troupe. Me n'he oblidat, abans de l'Esbart Gaudí tenim els de Dinàmics, un grup que cada setmana està fent coses pel barri, a l'espai 210. Òmnium Cultural i tenim Torre Negra, que fan escacs. Als escacs, un nen de tres anys li pot clavar una pallissa a un iaio, vull dir, és molt intercultural.

Llavors això és la nostra força. O sigui, tenim l'avantatge de tenir molta gent implicada. I des del dia que vam obrir les portes de l'ateneu, tenim el barri, que no n'he posat les fotos, però molta gent heu vist tota la gent que va participar, està superengrescada, i us esperem a tots. Als que no hàgiu vingut, us esperem a la pròxima i comptem amb vosaltres.

Gràcies.

Sr. Gerard Muñoz

Sí, només queda una cosa important. Una és dir-vos un correu on podeu enviar un correu si voleu més informació, que és grupateneubarri@gmail.com, és fàcil.

L'altra és que a aquest ateneu li falta una cosa molt important, que és el nom, que pensem, doncs, que ja cal començar a pensar-hi. I la idea que tenim és començar-ho a treballar per la festa major de tardor. Hem de pensar encara com. Però, en tot cas, la idea és que entre totes i tots triem el nom. Jo diria que és la segona quinzena, el 13, 14 i 15 d'octubre són les festes majors de tardor del barri. Ho tinc molt assumit.

I ja estem, sí.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, doncs, Gerard i Consol.

Ara, doncs, si hi ha dubtes, preguntes, aportacions, propostes... Agafo torns i... alguna pregunta més? Ramon? Endavant, Ramon.

Sr. Ramon Marquina

Hola, soc en Ramon. Bé, ja em coneixeu més o menys. He vist que heu pensat en tothom menys en la gent gran, com a tot arreu. No existim. Farem danses del ventre, farem danses hawaianes i el que convingui, amb la gent gran no hi comptem, no existim.

Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Ramon. Josefina. No, després, després. La Josefina... Com et dius?

Sra. Josefina

Jo vull dir que la sala del teatre que sigui amb rampa. Perquè aquí tenim el problema que quan fem teatre, la gent de darrere no veu res, només veuen les primeres files. Seria convenient que fos amb rampa.

Sr. Jordi Matas

Joan Itxaso.

Sr. Joan Itxaso

Bé, una mica... quan parla el Ramon Marquina normalment sempre parlo jo també.

El tema de la gent gran, bé, tenim aquí dos o tres matisos a fer. Un, nosaltres, i crec que amb això coincidim, som partidaris que la gent gran, pel volum que té i per la dimensió que té al barri, hauria de tenir una mena de casal o espai de gent gran propi i a peu de terra. I, en aquest sentit, nosaltres, com a associació de veïns, estem elaborant una proposta i pràcticament en tenim l'esquema ja fet i que volem discutir amb la gent gran, en el que seria l'illa d'Aigües de Barcelona.

D'altra banda, s'ha de dir que aquí no hi cabia tot. I com que no hi cabien l'espai familiar ni la gent gran, sí que ens hem preocupat, i amb un cert èxit, de trobar un lloc, com a mínim, que ajudés a encabir aquestes activitats en la mesura de les possibilitats. I en aquest sentit, on s'està fent l'hotel, on era

l'antiga Henkel, s'ha aconseguit un local de 270 metres, aproximadament, que hi haurà un espai per a gent gran i un espai familiar.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Joan.

Araceli.

Sra. Araceli

Em sembla molt bé això de l'ateneu; és perfecte, triar el nom, tot molt bé, tot molt ben esquematitzat, tot molt ben preparat. Té raó el president de l'Associació de Veïns que manquen coses per a la gent gran. Però la meua pregunta és: com s'ho farà l'Ajuntament de Barcelona perquè això continuï sent un barri? Perquè aquí hi continuï havent gent jove? Perquè no sé si heu vist la mitjana d'edat de la gent que estem aquí.

Aleshores, d'on sortirà la gent jove del barri? Perquè no es poden ni comprar pisos ni llogar pisos al barri. Tots els pisos que queden buits es venen a immobiliàries que venen pisos als turistes. El barri ha perdut tota l'essència del barri. Qui la conserva és la gent gran que hi viu.

Aleshores, com mantindreu això com a barri i perquè continuï sent un barri amb gent jove i de totes les edats, i amb famílies?

Sr. Jordi Matas

Alguna intervenció més?

Sr. Josep Lluís Alonso

Hola, bona tarda.

Soc el Josep Lluís Alonso i vinc en nom de l'escola Vedruna Immaculada, però ara parlaré com a Josep Lluís Alonso, que he estat president de la Federació d'Entitats de Clot - Camp de l'Arpa durant cinc anys, és a dir, que hem estat fent gestió cívica.

És clar, vosaltres heu exposat, amb molta il·lusió, com s'omplirà aquest espai, quin treball heu fet per repartir-vos les responsabilitats, què pot aportar cada entitat... Però entenc que encara queda per construir l'entitat gestora. Us desitjo molta sort i que si teniu qualsevol dubte truqueu a la porta de les federacions veïnes o també podeu trucar a la porta de la plataforma d'entitats que realitzen gestió cívica, que fa deu anys que funciona, aquesta plataforma, i que és la que ha pactat amb l'Ajuntament el marc legal en el qual vosaltres podreu gestionar.

Us felicito, fa molta il·lusió, tot plegat.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Josep Lluís.

Sra. Lluïsa

Hola, em dic Lluïsa i només una senzilla pregunta. Aquest espai que vosaltres poseu que és «familiar», jo em pregunto: s'hi podran celebrar aniversaris d'infants o de tipus així, en aquest espai familiar? És la meva pregunta.

Tota la resta em sembla bé i espero que tot surti bé, perquè és molt necessari per al barri, això.

Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Doncs, tanquem torn i comencem a respondre preguntes.

Sra. Consol

A l'inici de tot. Aquí. Marquina, sí que hi ha espai per als iaies. El que he fet una cosa molt ràpida. O sigui, penseu que tot el matí, tot el matí, és vostre. Punt. I les altres hores, a repartir. Però el matí és vostre totalment.

La sala aquesta gran, el teatre, és una sala plurifuncional. Aleshores, tot el que són les cadires, el que he dit abans, es poden posar al costat de la cortina, al darrere, podeu fer ball de saló, poder fer gimnàstica dolça, podeu fer de tot. És enorme, és maco, és útil, plurifuncional. Servirà per a tot.

El que passa és que conforme arriben les 18 h de la tarda... Les 17 h, per a la gent que té nanos. De les 19 h, 20 h cap endavant, la gent més jove. Es van incorporant. Però la major part del temps serà vostre. O sigui que no em vingui amb això, Marquina.

(Parla el Ramon Marquina sense micròfon.)

Home, tant de bo, no.

No s'ha anomenat... no ho he anomenat perquè he parlat de la gent, de les entitats que hi col·laboren, no m'he ficat a dir activitats una per una, perquè és llarguíssim i es faria molt feixuc, però en privat l'hi puc ensenyar, d'acord?

Sr. Ramon Marquina

Molt bé, ja m'ho ensenyaràs.

(Parla algú sense micròfon.)

Sra. Consol

Dir que el Gerard us ha donat un correu electrònic. Encara esteu a temps de poder participar, de poder formar part de tota aquesta plataforma d'entitats que estan treballant, Ramon.

Sr. Ramon Marquina

El que passa és que els que treballem, ja treballem en prou llocs i no donem a l'abast.

Sr. Jordi Matas

No fem diàleg, però, Ramon.

Sr. Ramon Marquina

Fa molts anys que ja ens movem. I, ja ho sabeu, si us podem donar un cop de mà... però en cap moment s'ha demanat. A veure, no ens han dit: «Escolteu, què penseu d'això?» M'és igual, a mi, de feina, no me'n falta; mentre hi hagi grans al barri, de feina no me'n faltarà. I penseu, i ja ho sabeu, que som els que predominem. És el barri de Barcelona que més gent gran té. I molta gent —torno a repetir-ho, que ho he dit moltes vegades, ja ho sabeu— abandonada. Sort de les associacions que ens movem de voluntariat, i també ho sabeu. Però que volem també que «ens regaleu una mica l'oïda».

Gràcies.

Sr. Jordi Matas

El Ramon és un dels voluntaris i proactivistes de l'Espai de Gent Gran d'aquí, del Centre Cívic de la Sagrada Família i, per tant, bé, pels que no el conegueu... Hi havia alguna altra cosa?

Sra. Consol

Sí, vostè que ha dit això de la rampa, el que és més pràctic per a tothom és que sigui a peu pla, perquè es poden fer tot tipus d'activitats quan es treuen les cadires. Si no, no podríem fer ni gimnàstica, ni ball de saló, ni altres activitats.

Es va plantejar en el seu moment tenir una espècie de calaixos que es plegaven cap al fons, que eren unes graderies, però es va rebutjar, perquè complicava la cosa. El que tenim és l'escenari, que queda més enlairat, aleshores, en estar més alt, és quan ho veus.

(Parla la Josefina sense micròfon.)

Sí, sí, sí. És una cosa que vam parlar que afinessin al màxim l'alçada, per aprofitar-lo no només perquè veiem la gent, sinó per aprofitar la part de sota de l'escenari per fer emmagatzematge, que això està parlat. El que passa és que com que hem de tenir tota la infraestructura d'il·luminació, tota la cosa tècnica, és el que ens marcarà el que podem pujar, no més.

Exacte. I l'acústica, que hem de tenir. Perquè, o sigui, tota la sala gran està acústicament condicionada. «Acústicament condicionada» vol dir que no és insonoritzada. Esmorteix el so però se sent una mica. En canvi, tots aquests bucs que tenim a baix a la dreta de vostès, allò sí que està insonoritzat.

Sra. Josefina

Ho dic per l'experiència d'aquesta sala. En aquesta sala totes les persones es queixen que no hi veuen.

Sra. Consol

M'ho diu a mi que no arribo a metre i mig?

Sr. Jordi Matas

D'acord, gràcies. Hi havia dues preguntes més. El tema dels espais familiars i els aniversaris, és que això és una cosa que ha comentat el Joan sobre la Henkel. És a dir, no ho hem portat des d'aquí, des del districte, però el Joan pot respondre després si se n'hi poden fer o no.

I respecte a la pregunta d'on sortirà la gent jove del barri i amb tot el tema de l'habitatge, tot i que no és el tema del punt, ahir, per exemple, en el Ple, vam estar discutint la problemàtica que representa tant la pujada de lloguers com la pujada de preus, i tota la vinculació que té no només amb el turisme, sinó amb altres aspectes, sobretot d'inversions a curt termini de capital financer. I jo crec que aquí l'Ajuntament ha de fer tot el que estigui a la seva mà. Però, en aquest cas, també des de la ciutadania com des de les institucions, cada institució

—l'Ajuntament, la Generalitat i l'Estat— té la seva responsabilitat, té les seves eines i competències. I aquí, doncs, la LAU, la capacitat d'exemptar de taxes i impostos les socimis, que són els conglomerats aquests que fan les grans inversions.

I, bé, la Generalitat s'està plantejant la nova llei d'arrendaments urbans de Catalunya per a aquest curs que ve. I des de l'Ajuntament, òbviament, desplegar tot el compromís que representa el Pla de l'habitatge.

Entre totes, i amb la resistència de les mateixes veïnes, aquí sobretot, agafant-se a aquells lloguers que són —bé, aquí sobretot per evitar la compra de blocs sencers— els lloguers indefinits, que molts de vosaltres potser encara en teniu i sou clau per allargar aquests processos d'expulsió del veïnat i fer que aquestes inversions no es puguin fer en dos o tres anys, sinó que s'allarguin per processos, per la via de la resistència de voler-se mantenir en el pis on hem viscut tota la vida, i no els surtin a compte aquestes operacions immobiliàries.

Sr. Jordi Matas

Bé, ahir vam veure que la PAH va ocupar uns quants pisos aquí, a Aragó-Padilla.

Sra. Araceli

Tampoc es tracta de fer d'ocupa ni d'anar a pisos ocupats. Es tracta que tenint en compte la problemàtica en què s'ha convertit el barri, no estan prenent mesures. Al mateix ritme que s'ha perdut el barri, es necessiten molts anys per tornar-lo a arreglar.

Sr. Jordi Matas

Totalment d'acord.

Sra. Araceli

Particularment no és que em molesti el turisme. I penso que a mi m'agrada molt viatjar i a tothom li agrada molt viatjar i anar a veure les ciutats. Però tal com està organitzat el turisme aquí... I jo visc al carrer Marina, Marina amb Mallorca. Tal com està organitzat aquí, és impossible, no s'hi pot conviure.

Tampoc es pot conviure amb tots els locals que s'estan obrint, i curiosament —penseu el que penseu, m'és igual—, tres locals que hi ha al carrer de gent d'aquí que estan uns obrint un supermercat, dos més obrint un bar, i són gent d'aquí, els han paralytitzat les obres. I quan obren supermercats, se'ls traspassen de pakistanès a pakistanès, traspassen la botiga d'hindú a hindú, aquests ni

demanen permís i avui —i no em miris malament— recullen uns i l'endemà ja estan els altres.

A mi a la teva edat si algú m'arriba a dir que jo puc enraonar com estic enraonant ara, li dic i li juro i perjuro que no, però ara que ho estic veient és la veritat. I l'Ajuntament està posant totes les traves possibles. A sota de casa estan muntant un Keisy, són supermercats d'aquí. Doncs els han parat les obres. Per què? No ho sé.

Sr. Jordi Matas

Ara t'ho expliquem ràpid. Avui el tema de discussió no és el turisme. Hem dedicat altres consells de barri al turisme, no passa res. Sí que agrair aquí a la veïna i als veïns justament que van avisar que s'estaven fent aquestes obres del Keisy. Són unes obres que no tenien permís, que estaven sobre un interior d'illa sobre el qual no es poden fer les obres que estan fent. I en aquest cas, l'Administració no mirem els cognoms de ningú a l'hora d'intervenir. És a dir, si es detecta una irregularitat, s'actua igual vinguis d'on vinguis, el temps que faci que ets aquí o el primer o el segon cognom. En pots estar segura.

Sra. Sense identificar

Vam denunciar les quatre o tres irregularitats més que hi ha.

Sr. Jordi Matas

Les mirarem una per una amb el mateix *carinyo* amb què vam mirar les altres.

Sra. Sense identificar

No s'ha fet tan de pressa com s'ha fet amb aquests nanos.

Sr. Jordi Matas

D'acord.

Hi ha alguna pregunta més o alguna qüestió més respecte a l'ateneu?

Sr. Joan Itxaso

Sobre el tema de l'espai familiar, dir-li a la senyora que ha preguntat que existeix un grup de persones que estan treballant en pro d'aquest espai i el que podria fer vostè és posar-se en contacte amb elles perquè ara començaran a treballar. És a dir, fins ara teníem una mica delimitat el local. Ara ja tenim... bé,

perquè és una qüestió d'una cessió que fa un privat a l'Ajuntament, i ara que ja està delimitat, ja es posaran a treballar el que serà una mica el programa de treball i d'activitats.

Bé, això està en la frontera del Camp d'en Grassot i la Sagrada Família, és al passatge Mariner; pujant Sicília, a mà esquerra, entre Sicília i Nàpols. Està molt a prop del que serà el futur ateneu, està una mica més amunt.

Sr. Jordi Matas

Molt bé. Gràcies per la informació.

Doncs, passem al següent punt. Presentarem l'ordenació singular de terrasses entorn del temple, que es va publicar en el BOPB el passat 27 d'abril i explicarem... bé, el Jordi Torrades, gerent del districte, ara explicarà en què consisteix l'ordenació singular en si mateixa i en quin punt estem de l'execució d'aquesta ordenació singular.

Sr. Jordi Torrades

Bona tarda a tothom. Se sent? Sí. Com us deia el conseller, jo soc el nou gerent del districte només des de fa dos mesos, és a dir que, com aquell qui diu acabo d'arribar. Però després de més de 20 anys a l'Ajuntament, m'ha tocat aquest apassionant i alhora titànic repte de ser el responsable de la gestió executiva d'aquí al districte, que, com sabeu, ni més ni menys, és pràcticament la segona ciutat de Catalunya, amb 267.000 habitants, on es concentra el 40% de les llicències d'activitat de Barcelona i on tenim una enorme mancança de recursos, d'eines, d'equipaments, com es deia, de gent gran, de gent jove... Per això també és tan il·lusionant veure projectes com l'anterior. I, per tant, hi ha moltíssima feina per fer i som els qui som al districte.

Per exemple, en el punt que ara comentaré de les terrasses, sapigueu que al districte, per exemple, n'hi ha 1.600, de terrasses, i ara parlarem de 49. Dit això, aquest preàmbul, doncs, som en el punt... crec que hi ha un mapa posat, sí, aquí, a l'ordinador. No sé si el podríem fer una mica més petit, Jordi, per veure tot el perímetre. O, si no, ja el mourem, és igual, més o menys és això. Bé, el farem més gran, més o menys ja es veuran els colors, us ho vaig explicant.

Com us deia, Barcelona té una ordenança de terrasses des del 2014 i hi ha zones de Barcelona que tenen una ordenació singular, és a dir, que a part d'aquells criteris que hi ha per a qualsevol carrer de Barcelona, d'amplada, de metres lliures, de nombre de taules o cadires que s'hi poden posar, etcètera, hi ha determinats punts de Barcelona on es fa una mirada específica.

En aquesta es va començar a treballar, jo diria, Jordi, molts mesos enrere, si no potser anys, fins i tot. Un any i mig, que es devia començar a treballar. Es va aprovar definitivament el 27 d'abril, es va publicar, i, per tant, quedava

aprovada definitivament. I crec que uns sis mesos abans ja s'havia fet l'aprovació inicial i, per tant, s'havien vist les al·legacions, es va fer tot el procés d'informació pública, i finalment s'aprova el 27 d'abril. Per tant, s'ha passat a la notificació i a l'execució del que és aquesta ordenació singular.

Per als que no ho sabeu, el que motivava una mica òbviament que hi hagués l'ordenació singular era que el temple i el seu voltant, lògicament, és una zona, no cal esforçar-s'hi molt a explicar-ho, molt especial per la pressió enorme que hi ha de persones circulant-hi, de visitants, d'afluència turística i, per tant, una saturació de l'espai i una pressió sobre l'espai públic i les seves voreres i entorns molt gran. I això era el que motivava mirar-se aquesta zona amb una ordenació específica i singular.

Sabeu també que els autocars aparquen a la zona de baix, que els turistes puguen i baixen per Marina i per Sardunya, i que hi ha un pla d'acció específic, que avui no tocava parlar d'això, però abans-d'ahir es va reunir el pla d'acció de Sagrada Família, i que té multitud de mesures i accions, o fent-se o en estudi, sobre el conjunt dels voltants de Sagrada Família, i que implica tot tipus de coses, des de mobilitat, aparcaments, carrils bici, mobiliari urbà, la mobilitat que ha d'haver-hi... I, ara no és el punt, un munt de mesures que o s'estan fent o estan en estudi, com us deia, sobre el voltant de la Sagrada Família.

Dins d'aquest àmbit, d'aquest colors de les voreres que hi ha al voltant del temple, tenim 49 locals que tenien terrassa. I l'àmbit de l'ordenació divideix algunes zones. La primera d'elles és aquesta que veiem en verd al plànol, que és la zona on l'ordenació estipula i va aprovar que no hi podia haver cap terrassa. És a dir, és al voltant del mateix temple i les voreres de banda i banda del que són els parcs, i la vorera de Mallorca de davant del temple. Aquesta seria la zona on l'ordenació preveu que no hi pugui haver cap tipus de terrassa.

Després tenim una zona que està en blau, davant del temple de Provença, baixa cap a baix als carrers, que és aquella zona on hi ha d'haver quatre metres i mig lliures de vorera. Si hi són, hi pot haver alguna terrassa; si no hi són, no n'hi pot haver. Per tant, hi ha zones, com les cantonades, que són més amples, o la vorera de Provença... Sapiguen que les voreres de l'Eixample estàndards, totes, tenen cinc metres. En canvi, hi ha voreres que en tenen més, a l'Eixample. Aquesta és una d'elles, la de Provença. Hi ha voreres de set o vuit metres, l'estàndard són cinc. I es va decidir que en aquesta zona blava hi hagués quatre metres i mig lliures de pas, per tant, allà on hi són, hi pot cabre una taula; allà on no hi són, no. Aquesta seria la segona zona, la que veiem en blau en el mapa.

Després, tenim una zona, la tercera zona, que seria la zona que diríem amb aquest color marró vermellós, que bàsicament està a Sardunya i a Marina, a Sardunya en una banda i a Marina a l'altra, que serien les zones on s'han posat i s'estan posant les plataformes, traient places d'aparcament al cordó d'aparcament, per baixar les terrasses al cordó d'aparcament i, per tant, treure-les de vorera. És a dir, aquí podria haver-n'hi, en alguns locals, però són aquests elements mòbils de fusta, que en diem *parklets*, que s'han instal·lat ja a Marina, si no m'equivoco, i que s'estan instal·lant o s'han instal·lat ja a

Sardenya, que ho estaven fent aquests dies precisament. Aquesta és la tercera zona.

La zona en taronja, que està al voltant, diguéssim, dels carrers del temple i tot això, seria zona normal de l'Ordenança de terrasses de qualsevol carrer de Barcelona, per tant, d'aplicació de l'ordenança normal i corrent.

Per tant, això és el que després d'un any i mig de parlar-ne i sis mesos de l'aprovació inicial, va quedar ja definitivament aprovat a finals d'abril i és el que ara estem notificant a tots els locals. I, per tant, la fase en què estem és la d'aplicació d'aquesta ordenança singular. I, per tant, aquells establiments que han de tenir menys taules, per exemple, els de Provença davant del temple, que han de passar de dues línies a una de sola, o aquells que no en poden tenir, o aquells que han de baixar a vorera, doncs és el que s'està aplicant des del mes passat en aquests moments.

I, per tant, és la situació en què estem, que és la d'aplicació, ja feta en molts casos i fent-se en uns altres. És a dir, estem en plena actuació. Això sense entrar en les terrasses que estan més enllà, avinguda Gaudí, etcètera, que, com us deia, aquestes tenen una ordenació normal i que tenen les seves inspeccions, etcètera, per intentar ordenar i que es compleixi allò que diu la llicència que tenen en aquest moment.

Bàsicament jo penso que l'explicació és aquesta. Jordi, crec que m'he cenyit al temps i, per tant, obrim torn, no?

Sr. Jordi Matas

Torn de paraules?

Caram. Havíem programat tenir fins a i 20, per tant, tenim 15 minuts. Ens haurem de repartir el temps entre les persones. Apunto primer les que no heu parlat, d'acord?

Com et dius? Montse. Paco. Com et dius? Maria Teresa. Albert. Pietat. Manteniu les mans aixecades perquè, si no, no ho puc apuntar. Albert, Eulàlia, Joan, Héctor, Araceli i Joan.

Tinc: Maria Rosa, Montse, Paco, Maria Teresa, Albert, Pietat, Eulàlia, Joan Giralt, Héctor, Araceli, Joan Itxaso. Sí?

Tanquem el torn.

Allarguem una mica el punt i intentem fer intervencions de màxim dos minuts.

Sra. Maria Rosa

Jo soc la Maria Rosa. No sé si el tema de les terrasses inclou també l'ocupació de l'espai públic. Per exemple, jo que soc usuària bàsicament de l'avinguda Gaudí, i també de la plaça de Gaudí i la plaça de Sagrada Família, ens trobem des de fa ja bastants mesos que si vols seure a la part on hi ha el llac, et ve un allau de turistes, molts japonesos... és clar, entren per la part de Mallorca, per l'entrada del parc, i es fiquen com un allau de gent a fotografiar la Sagrada Família i ocupen la meitat de l'espai de la plaça. Amb la qual cosa, si tu vols seure tranquil·la, no pots. No sé si això s'ha previst.

A veure, la plaça Gaudí no sé si és específicament només per prendre fotografies, perquè després de les fotografies, es converteix en menjador. Això també passa a la plaça de la Sagrada Família, que es converteix en menjador a l'aire lliure. I, és clar, les veïnes al final no sé on anirem a passejar, o a seure, o a mirar tranquil·lament el nostre barri, perquè és clar, jo ja entenc que la Sagrada Família és un problema, jo, si pogués, faria com les piràmides de Gizeh, que la traslladaria i ja està. Gràcies

Sr. Jordi Matas

Gràcies per la teva aportació.

Montse.

Sra. Montse

Bona tarda. Jo tinc un negoci molt a prop, i soc conscient del volum de feina que teniu al Districte de l'Eixample, i el problema de les terrasses a mi personalment no m'afecta, però el que sí que em molesta és que jo he enviat queixes al Districte de gent que no està complint la normativa de les terrasses, ni la mida de les taules, i ni cas. A mi també m'agradaria tenir unes taules molt grans, però jo sé que la normativa és de 70 x 70. I tu ho saps. I hi ha mòduls de 80 cm o mòduls de 1,50 m. Aleshores, què passa amb la gent que fot el que li dona la gana? M'agradaria que a algú del Districte, amb un correu electrònic per no molestar, ens hi poguéssim adreçar, perquè com pots comprendre, paguem. I a mi m'han fotut multes de qualsevol mena. Les pissarres són de 1,20 m per 60 cm. Sí o no? La gent fot pissarres del que li dona la gana. Aleshores, o ens multeu a tots o no multeu a ningú. Aquest és el problema. Perquè igual que apilem taules... jo t'ho dic, jo no ho faig, però és que justament sortint d'aquí, baixes per aquí, hi ha gent que... a mi m'és igual que siguin de Barcelona o de fora, però aquesta gent està gaudint d'un espai que no paga, i joestic pagant l'espai on he de treballar. I jo ho he fet, he fet la reclamació al Districte. I t'ho torno a dir, soc conscient del volum de feina que teniu, però és clar, les persones que som contribuents i que paguem impostos, et sents com un imbècil. Perdona.

Sr. Jordi Matas

Ho recollim. Passarem un correu.

Sra. Montse

És que tampoc teniu un correu al Districte per poder-nos-hi adreçar.

Aquesta normativa, em pots dir, si us plau, on surt?

Sr. Jordi Matas

Està publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

Sra. Sense identificar

El 27 d'abril.

Sra. Montse

Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Paco.

Sr. Paco

En la misma línea que la compañera que acaba de hablar, yo no tengo ningún negocio, yo soy viandante y vecino del barrio. Entonces, yo me encuentro con el problema de las terrazas y de los guías turísticos y, bueno, los agentes estos cívicos que hay, que no sé para qué están.

De las terrazas en concreto, yo alguna vez he hecho alguna queja, porque yo estoy viendo irregularidades como esta señora y no hay ninguna forma de poder denunciar todo esto. No hay además unas señales en el suelo, como había tiempo atrás, gracias a las cuales se sabía que se estaban violando unos derechos que tenemos todos. Entonces, en algún momento sobre esto se me dijo que aquí precisamente se pondría algún tipo de señal. Yo no las he visto, lo digo porque sería una forma de controlar todo esto.

Luego, también, aparte de las terrazas, me gustaría también que los guías turísticos... o sea, ya que se trata este tema, ya que hablamos de espacio público, yo me he tenido que enfrentar en la calle con guías turísticos, habiendo el guardia este cívico prácticamente al lado, porque yo con el carrito no puedo

prácticamente pasar y el señor este del Ayuntamiento está mirando para otro lado. Entonces, no sé si el Ayuntamiento se toma en serio lo del espacio público o es un camelo, porque sí, ahora se van a poner estas paridas —porque me parece que es una parida—, eso que se pone en el suelo, porque en definitiva es seguir ampliando... o sea, a los bares sí que se les dan más derechos, o sea, cuando un comerciante exige algo, pues sí, en seguida se le ponen los tablonos y demás, y a los viandantes no se nos dan posibilidades, cada vez el espacio público es menor, porque, aparte de las terrazas, hemos visto que ponen los toneles... Y bueno, el viandante cada vez tiene menos espacio.

Y luego ya no entremos en el tema de las motos, porque entre una cosa y la otra, el espacio público del que disponemos en el barrio cada vez es menor. Y, sobre todo, veo que la autoridad no está precisamente ejerciendo esa autoridad, no está habiendo esta mano dura que debería haber con esta violación del espacio público.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Paco.

Maria Teresa.

Sra. Maria Teresa

Jo només volia dir que això de les terrasses em sembla bé perquè podem seure i tal, i, en canvi, això de les motos que ha dit aquest senyor... la majoria de carrers ara es redueixen a la meitat perquè hi ha motos. En canvi, les terrasses és una cosa que a tots ens interessa en algun moment poder-hi seure. I, en canvi, només miren una de les coses.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Albert.

Sr. Albert

Hola.

Primer, quant a tema de terrasses, una mica el que apuntaven. Al carrer Marina s'han posat aquestes terrasses que van a peu de carrer, i crec que s'ha guanyat molt quant a espai i millora molt la viabilitat dels vianants. Em trobo, per exemple, que hi ha sobretot una terrassa que afegeix més taules per sobre

de l'espai que té. Jo els ho dic cada dia als agents cívics i em diuen que he d'anar a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà, que per mi està lluny, és una gestió que realment em costa massa. És una situació reiterada.

També, sobre aquesta fase que diu d'aplicació, voldria saber sobretot les terrasses que hi ha al carrer Marina amb Mallorca i amb València, que són les que limiten sobretot el pas de vianants actualment, m'han dit que al juny se'ls acabava, però sembla ser que han fet algun recurs. Volem saber una mica per on anem i en quins terminis ens podem moure.

Estem als mesos de més afluència de turistes i jo volia dir que la modificació de les terrasses és un punt important, però no és l'únic, hi ha moltes coses més a fer. Aleshores, tot i que heu tractat només les terrasses, m'agradaria apuntar-vos-en algunes per veure si es podrien tractar. A l'última reunió vam parlar del bus V21, per tal que els dies que es talla el carrer Marina no faci la volta anant cap a Sardenya, sinó que giri directament a València per anar a buscar Padilla. Pel recorregut que fa el V21, és el més normal.

Després, els taxis, estan a les cantonades del carrer Mallorca amb Marina i a Sardenya amb Marina. Potser seria millor que els taxis estiguessin en el mateix carrer Mallorca, en el mateix recorregut del carrer Mallorca, encara que fos reduint carril de trànsit, perquè a les cantonades hi ha un entrar i sortir de taxis que realment és bastant perillós.

Després, les càrregues i descàrregues, a veure si es poguessin posar, per exemple, on són els taxis, per alliberar una mica les terrasses que hi ha tocant a la part de Mallorca cap a baix.

El carril bici, es va dir que es tallava el carrer Marina per guanyar-ho als veïns. Com a mínim juliol i agost, això està guanyat per als turistes, únicament i exclusivament. Aleshores, jo com a veí m'agradaria que com a mínim no es tallés el carril de bicicleta, perquè a mi em coarta el moviment amb la bicicleta si no puc pujar pel carrer Marina. Per tant, l'únic que s'està fent és donar més espai als turistes, però per als veïns d'allà no es fa res.

Carrer per a vianants, el carrer Marina. Encara que sigui juliol i agost, tallar un carril i fer-lo més per a vianants. És que hem d'anar cap aquí. És que això de les terrasses està molt bé, però és que no és suficient. Els dimarts i dijous que venen els creuers grans, no hi ha manera, cap manera, ni de pujar ni de baixar el carrer Marina. És increïble. Hem de fer uns usos realment especials.

Sr. Jordi Matas

Hauries d'anar acabant, Albert. Tothom ha mirat d'ajustar-se als dos minuts, i jo et demano que acabis.

Sr. Albert

Sí, perdona. Només una cosa. A la vorera del carrer Marina, davant mateix del temple, s'agafen mes d'un metre per fer unes modificacions al mur que hi havia abans. Em sembla molt bé i crec que serà per millorar, però això no s'ha de fer els mesos de juliol i agost.

Sr. Jordi Matas

Has d'acabar també per respecte a la resta de gent. Gràcies, Albert.

Pietat.

Sra. Pietat

Hace unos años había un lema por aquí por el barrio que decía: «¿Y yo por dónde paso?». Las personas que iban en silla de ruedas. Y llevaban toda la razón. Y yo me lo pregunto, y yo por dónde paso. No voy en silla de ruedas, afortunadamente, pero vivo en Sardenya entre Rosselló i Provença y tanto por el pasaje Simó como por la calle Provença no se puede pasar. Imposible. Se amplió la acera de Provença, pues es igual. Nosotros decíamos «qué bien», pero nada, hay mesas, turistas, cada vez más establecimientos, cada vez menos espacio.

Entonces, yo pienso que hay una solución, las bicicletas tienen carril, os lo pongo fácil... Las bicicletas tienen carril, los taxis tienen carril, los autobuses, pues que hagan un carril vecino. Estrechito... *(Riures i aplaudiments del públic)*

Sr. Jordi Matas

Un VAO per a autòctons.

Sra. Pietat

Un carril estrechito solamente para el carrito de la compra. Os lo pongo fácil, estudiadlo.

Y después, otra cosa, los bloques de gente que se pone delante de los establecimientos, por el amor de Dios, un papelito que diga que hagan las filas pegados a la pared, porque te tienes que ir a la otra acera. Yo me peleo cada día con los turistas. Cada día me peleo, ya voy a sacar el machete.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Pietat, pel teu testimoni i les teves propostes.

Eulàlia.

Sra. Eulàlia

Hola. Jo del nombre de terrasses no hi entenc, però sí que, més que ordenances, també hi ha d'haver una mica de sentit comú. Jo volia parlar del carrer Marina, del parc que hi ha tocant a Indústria, als jardinets. Allà hi ha uns bars que no tenen ni cinc, ni vuit, ni deu, ni vint taules, sinó que en tenen les que vulguis. I si no tens taula, no pateixis perquè et serveixen a terra. Es beu, es fumen porros, hi ha vidres per terra trencats perquè no els recullen. A mi no em serveixen de res les ordenances si no hi ha ningú que vigili aquestes coses. És un parc infantil, jo soc mare de família, els nens es fan mal, i allà no passa ningú.

I ja posats, si vas al parc que hi ha al Claror, doncs allà hi ha un senyor que no sé qui és que tira ous. O sigui, que ja no sabem a quin parc anar. Allà s'han fet denúncies cada vegada que tiren un ou, i ha vingut la Urbana cada vegada... No ho sé, hi ha un parc on hi ha un veí que tira ous perquè li molesta que hi hagi nens jugant... però si és un parc amb jocs infantils! Volia denunciar això, que està bé fer ordenances i posar una mica d'ordre, però s'ha de vigilar una mica que es compleixin i hi ha coses que són de sentit comú.

Sr. Jordi Matas

Totalment d'acord. Gràcies, Eulàlia.

Joan.

Sr. Joan

Hola. Soc del bar Giralt, del carrer Sardènyia 312, que seguint la normativa em quedaré sense terrassa, i segurament sense feina. Nosaltres portem 36 anys al barri, no som nouvinguts, i amb l'Ajuntament de moment hem parlat si ens pot donar l'opció que ha donat a tots els bars que hi ha al carrer Sardènyia cap avall, l'Istanbul, el *xino*, el no sé què... nosaltres portem 36 anys al barri, ho vaig comentar al Jordi, i ens va dir que la sort que tenia de ser-hi. La nostra vorera és de 7 metres i mig, evidentment, l'ha fet l'Ajuntament. Tenim espai, igual que heu posat tarimes, si podeu repartir les motos, hi cabria també la tarima. Tenim 7 metres i mig de vorera d'ample, 4 metres i mig lliures de pas. Si donem 5 metres, la gent passarà de cinc en cinc, si en donem 8, la gent passarà de vuit en vuit. Desgraciadament, o afortunadament, la gent passarà igualment, no perquè tragueu les terrasses deixarà de venir la gent.

El nostre petit local —si sou del barri el deveu conèixer— no té denúncies per ocupar més espai del que ens toca, complim estrictament el mobiliari, complim estrictament els horaris, complim estrictament les taules, i som els que ens quedem sense terrassa, de tot el carrer Sardènyia. Al carrer Provença, que la vorera és més estreta que la nostra, es permet tenir terrassa. I ho repeteixo, a nosaltres, amb 7 metres i mig de vorera d'ample, 4 metres i mig lliures de pas,

se'ns comunica que tanquem la terrassa. Perdrem la feina, 36 anys aquí, vivim al barri, no vivim fora, jo vinc caminant, visc al carrer Rosselló i vaig caminant a casa, i tampoc se'ns ha donat l'opció de baixar-nos amb la tarima, igual que heu fet als altres bars, a l'Istanbul, al *xino*, a l'altre *xino* i al de baix.

Entenc la gent que vol passejar, entenc això, ho entenc, però segueixo dient el mateix, si a 4 metres i mig d'espai alguns poden tenir terrassa, per què a nosaltres, concretament nosaltres, amb 7 metres i mig d'espai, ni se'ns posa a la calçada, ni se'ns permet mantenir la feina ni els llocs de treball, havent-hi 4 metres i mig lliures, sense moure'ns? Si ens poses a baix a la calçada, que hi ha lloc de sobres, n'hi hauria 7. Al carrer Sardanya de pujada que heu alliberat, als bars no els heu perjudicat perquè tenen les mateixes taules o pràcticament les mateixes taules. Però, tot i així, no hi ha els metres que hi ha al xamfrà. És que el nostre xamfrà és més ample que la vorera del carrer Sardanya. No puc entendre que no hi capiguem, portem 36 anys, com et vaig explicar. I no som nouvinguts. Com deia la senyora aquella, perdrem l'entitat del barri. Si nosaltres hem de marxar, segurament els *souvenirs* del costat, o un altre, vindran amb el toro, la pandereta i la flamenca, perquè nosaltres, sense terrassa, després de 36 anys, haurem de buscar-nos la vida a un altre lloc o no sé què podrem fer. Bona tarda.

Sra. Jordi Matas

Gràcies, Joan.

Héctor.

Sr. Héctor

Me paro para que me vean.

Yo trabajo en Marina y Mallorca, el restaurante se llama Trabucaire. Enfrente está el Picasso, de mi jefe. Y debajo, a media calle, el Baviera. Ahora ha adquirido dos locales más para poner dos bares más. Casi 80 años, tiene mi jefe, no ha venido porque se pone muy nervioso. Somos 28 empleados. De esta fila para aquí, todos. Nos podemos quedar sin trabajo. Tenemos hijos y nietos, todos nacidos aquí, con lo cual son catalanes. Yo soy argentino, me considero de aquí, hace 17 años que vine aquí.

En cuanto a las terrazas, lo mismo que al compañero. Ampliaron la esquina, ¿no? La ampliaron. El chaflán lo ampliaron para que hubiera más espacio para que pasaran los turistas. El local donde yo trabajo tiene ocho mesas dentro y doce mesas en la terraza, con lo cual, si nos quitan la terraza, el 90% de los empleados van a la calle. Pagamos nuestros impuestos, todos estamos en regla. ¿Qué hacemos? ¿Quién nos consigue el trabajo a nosotros? 52 años, tengo. ¿Qué les digo yo a mis hijas? ¿Y a mis nietas? Mis compañeros también son inmigrantes como yo, pero sus hijos han nacido aquí, y sus nietos también han nacido aquí. ¿Qué hacemos? ¿Dónde conseguimos trabajo con 52 años?

Vivo en Marina y Rosselló, arriba del OpenCor, soy del barrio. Tenemos que buscar una solución, ¿no? A mí también me gusta caminar por la calle, e ir tranquilo, pero esto es una zona turística, gracias a Dios.

Lamentablemente viene mucho turismo porque en otros países ha habido atentados, con lo cual los agentes turísticos desvían los turistas hacia aquí, con lo cual tenemos más trabajo, más gente, más turismo, más cruceros. ¿Qué les decimos? ¿Que se vuelvan? ¿Que no traigan dinero aquí? ¿Qué hacemos? Mi jefe está de los nervios, y es el dueño y tiene dinero. Yo soy empleado, dependo de él. 28 puestos de trabajo, se dice pronto, ¿no? Después de la crisis del 2008 que hemos pasado. Del 2008 venimos de una crisis, ahora que en teoría nos estamos recuperando un poco, los barrios más turísticos mucho más rápido que otros barrios, ¿vamos a poner palos en las ruedas de los empresarios, de la gente que quiere producir, que quiere generar puestos de trabajo? Cuando las normativas, como dice el compañero, las cumplimos, como el tema de los metros de terraza. Pero sí que dejan espacio para las motos. Las motos se podrían ir a otro lado, poner una tarima y correr las mesas. Tampoco hay que estudiar mucho para esto. Piénsenlo. Cuando la gente se queja mucho, no digo que no tenga razón, pero detrás de cada queja hay una familia, 28 familias en mi caso. En el caso de él, otras familias.

Nosotros hacemos la queja y el Ayuntamiento decide, pero somos responsables nosotros de las demás personas, de los puestos de trabajo de los demás somos responsables nosotros, todos nosotros. Si quitan la terraza, las 28 personas que se van a la calle no es responsabilidad del Ayuntamiento, los responsables somos nosotros. Gracias.

Sr. Jordi Matas

Gràcies pel teu testimoni.

Araceli.

Sra. Araceli

Acaba d'enraonar l'Héctor, que és del Trabucaire i del Picasso. Jo visc just davant del noi aquell, de l'Albert, a la vorera de davant. Tota la raó, només hi ha un bar que no compleix amb la normativa, que posa les taules com vol, ho ha fet tota la vida. El cap d'aquest senyor i jo ens coneixem des de petits, perquè vivíem a la mateixa escala, ara ell viu una mica més amunt, però és del barri de tota la vida. El Trabucaire fa 40 anys que hi és, ells ja tenien un bar. Tenen tota la raó del món, aniran un munt de famílies al carrer perquè no poden mantenir el bar sense les terrasses. Van eixamplar les cantonades. A la cantonada de la dreta, que és pas del metro i de l'autobús, es posen a fer fotografies els turistes, i se n'hi posen 50, si treuen les terrasses, se n'hi posaran 100, perquè els agents cívics han hagut d'anar a buscar els Mossos d'Esquadra molts dies perquè no poden amb els guies turístics. Es barallen els agents cívics amb els guies turístics. Ens barallem els veïns amb els guies

turístics. Jo els he amenaçat, els he dit que el dia que l'Ajuntament els posi la multa a ells, faran passar els turistes un rere l'altre, no els posaran tots en massa i en bloc en un xamfrà sense deixar passar la gent. I això és el que passa, que estan rebent —o rebran— els bars com el Giralt, que està al carrer Sardènia... i jo visc a l'escala de la Montserrat, que està al carrer Sardènia, i el cap d'aquest noi haurà de tancar dos bars, haurà d'anar un munt de gent al carrer perquè no hi ha una normativa, una organització dels turistes.

Els guies, si han de passar per un carrer determinat, per favor, com diu aquesta senyora, que els facin passar en fila índia, que no s'acumulin en una cantonada 50 persones perquè ara se n'acumularan 100, i els veïns tindrem el mateix problema.

Després, la vorera de davant de Provença, que no fan servir les terrasses pràcticament, allà els les deixen. Però a baix, al carrer Marina, a sota, al carrer València, on la vorera és estreta, allà hi ha dos o tres bars, hi ha una cabina de l'ONCE, hi ha un que ven fruites i posa les caixes a fora, encara que li han fet entrar moltes vegades a dins... per allà dos cotxets no passen. Un carro i un cotxet no passen, però allà no els fan treure res. És el passatge Font amb València. Allà no els fan treure cap taula, allà no molesten, però on s'han fet les voreres més amples, això sí, filera de motos, una línia, una altra filera de motos... al xamfrà de Marina amb València i Marina amb Mallorca cada dia hi ha accidents de motoristes perquè no tenen prou espai per girar a la cantonada. O sigui que aquest noi té tota la raó del món, i tots els bars d'aquesta zona són nascuts al barri, els amos, gent del barri. Van arribar primer que els turistes. I primer hi anàvem els autòctons.

Sr. Jordi Matas

Hauries d'anar acabant.

Jo demanaria... o sigui, la normativa aquesta no fa cap diferència entre quants anys portes aquí, d'on ets, ni res.

Sra. Araceli

És igual... Són gent del barri...

Sr. Jordi Matas

No és igual. Jo no sé si l'altre té un cognom diferent, és o no és del barri, jo no sé on viu, no sé on viuen ells, ara ho heu explicat. Crec que el vostre testimoni és important, avui heu tingut l'espai per dir-ho aquí, però jo us demano que no seguim alimentant si la normativa afecta de manera diferent als que són més d'aquí o més d'allà, o si uns són catalans o no. Com que heu fet referència tres o quatre vegades a això... Tu has explicat el temps que porteu en el negoci, i

això està bé perquè vol dir que sou un negoci arrelat al barri. Això em sembla bé. Jo simplement us demano això. Gràcies.

Hi ha una última paraula.

(Parla algú sense micròfon.)

Les intervencions de cadascú han quedat molt clares.

Esther, tenim el torn tancat de paraules, em sap greu. És que estem una mica fora de temps. Joan Itxaso.

Sr. Joan Itxaso

Jo intentaré ser molt breu. Jo afegiria, al tema que ha exposat el senyor gerent, que en aquest any i mig inicial hi va haver tot un procés participatiu en el qual van participar comerciants, veïns i tal, i va servir per, una mica, fixar posicions i, fins i tot, apropar posicions. En quin sentit? Es va parlar de diferents alternatives i jo recordo que n'hi havia una que era molt més dràstica que la que s'ha implantat ara. I precisament van ser els veïns qui van dir: «Home...» Van ser molt sensibles que no desapareguessin totes les terrasses i se'n conservés el major nombre possible, però s'havia d'establir algun criteri, i el criteri va ser el dels 4 metres i mig.

Punt dos, a veure, els propietaris de terrasses feu una reflexió. És a dir, les normes estan per complir-se i posaré un exemple. Avinguda de Gaudí, 31 inspeccions, 4 molt greus i 17, greus. Home, què passa aquí?

(Parla algú sens micròfon.)

Sr. Jordi Matas

No fem diàleg. Joan, portes un minut.

Sr. Joan Itxaso

D'acord. Aleshores, la normativa hi és perquè es compleixi. Si hi ha un parell de casos que, jo què sé... doncs parreu amb el Districte per si hi ha alguna possibilitat d'arreglar-ho o no i que es faci el màxim esforç, però això s'ha de complir. Nosaltres quan vam veure a finals de maig que moltes de les terrasses no es treien de la zona singular, vam alertar el Districte, com vam alertar també de l'avinguda Gaudí. A veure, les coses estan per complir-se.

Les llicències, i també trec això per un tema de recursos, i aquí algú ha parlat d'un súper pakistanès. Nosaltres ho hem denunciat, perquè no té llicència. Hem denunciat el Keisy, no té llicència. És a dir, no pot ser que en un districte aquí campis qui pugui. S'han de tenir llicències.

(Parla la Sra. Araceli sense micròfon.)

Sr. Jordi Matas

Portes dos minuts.

Araceli, si us plau, respectem els torns de paraula.

Sr. Joan Itxaso

Jo el que dic és que tenim seriosos problemes en el Districte de l'Eixample, necessitem més recursos, perquè si no, si es fa una ordenació singular, ordenació especial i tal, calen més recursos o aprofiteu millor els famosos agents cívics. El que sí que poden fer és que si els passeu l'esquema on són les terrasses, que mirin si compleixen o no. No us emboliqueu que cada veí sempre hagi de fer... nosaltres com a associació ho fem, però n'hem d'aplegar quatre o cinc, i llavors has d'anar a l'OAC, has de fer un escrit, i no sé què, etcètera.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Sra. Sense identificar

Doncs ja ens trobarem els carrers foscos, perquè si van tancant els locals, llavors trobarem els carrers foscos.

(Parla tothom a la vegada sense micròfon.)

Sr. Jordi Matas

Escolteu, una cosa, jo crec que una reflexió que sí que hem de fer és que aquests locals tenen un local, és a dir, un local que és el que ha de permetre desenvolupar el negoci, igual que el que té un bar, una sabateria o una floristeria. És aquest local el que ha de permetre tirar el negoci endavant. La terrassa és un recurs extra que ofereix l'Ajuntament de Barcelona cedint una part de l'espai públic perquè s'entén que també fa —com algunes de vosaltres heu dit— un servei a les veïnes i als veïns que volen prendre alguna cosa a fora, però és una activitat complementària del local. Això ho hem de tenir clar, perquè, si no, ens generem unes falses expectatives. És a dir, no podem pensar que la terrassa és part fonamental del negoci, perquè si no, altres gremis podrien pensar també que els aniria fantàstic tenir un parell de metres quadrats o cúbics a fora al carrer per fer de magatzem, o per exposar millor les

seves sabates, o fer demostracions de jocs al carrer permanentment, no ho sé. Per això hi ha una normativa que permet que els bars i restaurants tinguin dret a terrassa, i aquesta normativa s'ha de complir.

Alguns preguntàveu coses. Teniu raó que costa molt fer complir aquestes normatives, no pels que la compliu, però hi ha molts que la incompleixen. Això és una realitat.

Sobre el tema dels senyals a terra. Hi ha alguns llocs on sí que s'ha començat a posar aquests senyals, per exemple a l'avinguda Gaudí, el que passa és que són unes xinxetes discretes perquè no afectin la visual. Si us hi fixeu, sobretot quan no hi ha les terrasses posades, perquè quan hi ha les terrasses posades sovint queden sota les cadires, hi ha unes xinxetes rodones on es pot veure quina és la dimensió de cada terrassa.

En el tema de les motos, és clar que si es prenen mesures amb les terrasses, s'ha de ser seriós també amb les motos.

Sobre els terminis per retirar les terrasses, el Jordi ara us ho comenta.

Sobre el tema «I jo per on passo», i l'Albert deia també una sèrie de mesures, proposo ara no posar-nos a discutir-ho, però les recollim. I sí que estem treballant un paquet de mesures que haurien d'anar bàsicament a guanyar espai per al vianant, ja sigui autòcton o visitant, perquè crec que seria un error —i agraeixo la proposta— segregar l'espai públic segons la procedència. Primer, que és molt difícil, però segon, no ho comparteixo com a criteri. No passa res, no és res contra vostè. La proposta és que es generi aquest espai guanyant espai públic. Com es pot guanyar espai públic? Bàsicament guanyant espai al cotxe, en aquest ambient. I aquí tocarem els interessos d'un altre sector de gent, que potser avui no és aquí, perquè com que no sortia a l'ordre del dia, potser no és aquí, però bé, crec que ens hem d'anar mentalitzant que en un espai altament saturat i massificat, s'haurà de guanyar espai al cotxe.

Jo agraeixo que hagueu fet l'esforç de venir aquí, a explicar la vostra situació. Soc conscient que és difícil, però ara mateix tenim una...

(Parla algú sense micròfon.)

Héctor, jo crec que hem de ser rigorosos. Si tu dius que hi ha 28 treballadors en el teu local i perdes màxim la meitat de les terrasses, no perdreu la feina 28 treballadors. Teniu taules dins del local, això no es perdrà. Això permetrà mantenir una activitat. Hem de ser rigorosos.

(Parla algú sense micròfon.)

El Joan ha explicat quin ha sigut el procediment per arribar fins aquí. Si ho voleu escoltar, nosaltres ho tornem a explicar. És a dir, no s'arriba aquí per cap caprici de ningú. No. S'arriba aquí després d'haver fet uns comptatges inicialment, que a més estan obsolets. És a dir, les dades que teníem quan vam començar a treballar aquesta ordenació singular eren que al temple hi entraven

3,2 milions de persones, i que es passejaven pels entorns uns 10 milions de persones. A dia d'avui estem parlant de 4,5 milions de persones a l'any que entren dins del temple, i segurament més de 15 milions que es passegen pels entorns. Per tant, l'augment de persones a l'entorn ha crescut. És a dir, que els càlculs pels quals vam arribar a aquesta conclusió segurament es queden curts. En el cas del Giralt, quan es pregunta per què no hi ha el criteri dels 4 metres i mig, és perquè en aquest entorn justament és on es detecta que hi ha més flux de gent. Són les dades que tenim.

(Parla gent sense micròfon.)

Jo acabo la meva exposició. Jordi.

(Parla gent sense micròfon.)

Sr. Jordi Torrades

Escolteu, jo crec que ha parlat molta gent i ja hem sentit les posicions. Escolteu una cosa, heu parlat molts de coses que no eren de les terrasses. El Jordi més o menys ja ho ha contestat, i jo em cenyiré al punt de les terrasses, i bàsicament sobre aquelles intervencions de queixa respecte a què passa amb els que no compleixen, que hi ha molta gent que no compleix, i hi ha molta gent que té més taules, o fa el que vol, etcètera.

Tres o quatre intervencions s'han queixat que les ordenances estan per complir-se, entre elles la intervenció de la senyora que marxa ara, que ha dit que les normes estan per complir-se. He començat la meva intervenció dient que teníem 1.600 terrasses a l'Eixample, i penseu que totes i cada una d'elles s'han anat a veure i s'inspeccionen. Per tant, fem centenars d'inspeccions. Què passa? Que quan tu fas una inspecció —el Sr. Itxaso ha fet referència a una que acabem de fer— als 31 establiments de la banda de baix de l'avinguda Gaudí, doncs resulta que 21 no complien, i 10 sí. Per tant, hi havia 4 establiments que incomplien en més d'un 50% el lloc que els hem deixat, i 17 més del 20%. A aquesta gent se'ls ha posat una sanció, a tots, però això no és garantia que l'endemà no segueixin incomplint. Tu li pots posar la sanció i ell pot treure les taules l'endemà. Què passa? Si la gent actua amb morro, els nostres mecanismes són lents, però implacables, això sí. És a dir, es tornarà, tornarà a tenir una sanció, i si es reincideix, acabarem traient-li aquelles taules. Això pot trigar mesos, però és clar, si la gent vol seguir pagant multes i posant-les... És clar, 1.600 terrasses... la intervenció del Sr. Itxaso la compro, dius que ens fan falta recursos. Efectivament. És una barbaritat l'activitat que hi ha a l'Eixample, i amb 5.000 funcionaris hem d'ocupar-nos d'absolutament tot el que passa aquí, des dels pisos turístics, a les terrasses, a les llicències, als guals, als sorolls denunciats, als gossos, tot. I, per tant, es fa el que es fa.

Tot i així, us asseguro que hi ha centenars d'inspeccions de terrasses, jo signo sancions cada dia. Cada dia i cada setmana es clausuren i es tanquen locals, bars, apartaments turístics al districte. I, evidentment, qui té al costat una cosa il·legal a qui no li passa, li semblarà que no estem fent res l'Ajuntament, que no estem fent complir. Evidentment, hi ha dotzenes i centenars de casos que sí que se solucionen perquè, si no, això seria la llei de la selva. És evident que fan falta recursos i amb els que tenim hi estem al màxim a sobre.

Els agents cívics recordeu que no són autoritat, no són funcionaris i, per tant, no poden sancionar, no poden fer res, l'únic que poden fer és requerir i informar-nos. I són ulls que hi pot haver, a banda d'ordenar fluxos o fer coses d'aquestes. Però amb els números que acaba de donar el Jordi, jo crec que qualsevol persona pot entendre el nivell de brutalitat que és Sagrada Família, perquè és el primer punt de Barcelona. No és plaça Catalunya, no és el parc Güell, no és la Rambla, no, és Sagrada Família, la taca de concentració.

(Parla algú sense micròfon.)

Això és un llarg debat, ja hi ha un pla d'acció que està pensant en això. Això està en marxa.

Per tant, respecte a les queixes de terrasses, farem tot el possible perquè funcioni. I quant a alguna pregunta respecte als terminis d'execució de tot això, els que no perden les taules ja estan notificats, i s'està fent, i està inspeccionat, i amb les vies de sanció si incompleixen o no, com aquests dels *parklet* de Sardenya, que si tenen més taules... Doncs això ja se sap, i s'hi està a sobre. Per tant, s'anirà solucionant.

I quant als nou establiments que, si no recordo malament, com el Giralt, que perden totes les terrasses, doncs ara aquesta setmana ha acabat el procés de notificació, sabeu que teniu una possibilitat de recurs d'alçada, però ja és executiva la resolució a partir d'aquell moment. Per tant, en un termini d'una setmana o deu dies això ja és ferm i, per tant, a partir d'aquell moment ja és un element valoratiu de mirar-nos els recursos i tardar més o menys, però entre deu dies i dos mesos les terrasses estaran fora d'aquest àmbit.

Sra. Sense identificar

Mobilitzeu-vos... Hi ha veïns que estem a favor vostre.

Sr. Jordi Matas

Gràcies. Tancaríem aquest punt i entrariem en el punt següent, que són les normes de regulació i participació ciutadana.

Haviem preparat exposar una mica més això, és un tema informatiu, bàsicament, però sí que ens semblava important dir... Bàsicament s'està actualitzant el reglament municipal en matèria de participació i l'objectiu

principal d'aquesta normativa és regular els canals de relació entre els diferents actors, bàsicament la ciutadania i les institucions, i les aportacions principals d'aquesta nova regulació, de manera molt resumida, serien: garantir una participació inclusiva i diversa, la de la pluralitat de ciutadans i ciutadanes de Barcelona, sobretot per arribar a aquelles persones que per motius diversos sempre tenen més dificultat per participar en els canals establerts, com serien aquests consells de barri, o els consells sectorials; reforçar un major protagonisme de la ciutadania, sobretot amb l'impuls de la iniciativa ciutadana, és a dir, per exemple, recollint signatures es podrien introduir punts a l'ordre del dia dels plenis, de les comissions, posada en marxa de processos participatius, sol·licitar la realització d'una consulta. I llavors, bàsicament el que es fa és una aposta per la democràcia directa, és a dir, afegir a la ja existent democràcia representativa canals de democràcia directa en cas que hi hagi un volum suficient de veïnes i veïns que s'organitzen per un tema concret, poder plantejar aquests temes en els òrgans formals o via la consulta.

El procés ha sigut participat durant bastantes sessions, hi ha hagut sessions obertes, hi han participat la FAVB, el CAB, el CJB, la Federació d'Entitats del Clot Camp de l'Arpa, el Secretariat d'Entitats de Sants-Montjuïc, el Consell de Dones, bé, un munt d'entitats han pogut participar de tot el procés. Aquí a l'Eixample es va fer també una sessió oberta. I em quedo que aquesta proposta normativa de participació ciutadana és de ciutat i es poden presentar al·legacions fins al 25 de juliol. És a dir, que si algú té interès en un apartat concret, o en com participar, pot entrar a Decidim Barcelona, que és la plataforma web on hi ha tots els processos participatius en marxa, i llavors allà podeu clicar a les normes de participació i està tot segregat, perquè no us hagueu de llegir les 75 pàgines de la normativa. Podeu dir: «A mi m'interessen els consells de barri, o les audiències públiques, o com puc presentar una iniciativa ciutadana amb els veïns del meu bloc o de la meua illa de cases.» I allà es poden fer aportacions fins al 25 de juliol, d'acord?

Ho deixo aquí, és bàsicament informatiu, i si algú vol alguna ampliació, estem oberts perquè feu les preguntes que considereu pertinents.

Sra. Sense identificar

Perdona, però a vegades els veïns ens expressem i almenys jo particularment tinc la sensació que ens escolteu però res més. Tenim la sensació que no serveix per res. Aquesta és la meua impressió.

Sr. Jordi Matas

Per exemple, els dos punts anteriors són mostres de com l'Ajuntament, en aquest cas des dels Districtes... en el cas primer del Niza es va organitzar tota una sèrie de gent perquè allà hi poguessin anar tota una sèrie d'usos veïnals que ajudessin a consolidar i ampliar el teixit associatiu del barri, aquesta demanda la vam recollir i la farem efectiva. Per tant, entenc que si en un consell de barri es dona la veu a un grup obert per a tot el veïnat, doncs entenc

que això és una part de la participació i és una mostra que de tant en tant es recullen coses.

Sra. Sense identificar

Vosaltres sou els escollits, per tant, ens heu d'escoltar. Però a vegades parlem i aquí ens sentiu però no ens escolteu. O després no ho pratiqueu.

(Segueix parlant sense micròfon.)

Sra. Sense identificar

Estem a prec?

Sr. Jordi Matas

No.

Sra. Sense identificar

Només era això. Ja escriurem a aquesta web i a veure si ens escolteu.

Sr. Jordi Matas

D'acord, gràcies.

El següent punt és la situació de les vibracions de l'L2, de la línia lila. No sé si hi ha alguna de les persones afectades. Molt bé, gràcies.

Teniu la paraula. La Maria Lluïsa.

Sra. Maria Lluïsa Longan

A veure, bona nit.

Està parlant la veïna del barri. Soc Maria Lluïsa Longan i estic vivint al carrer Rosselló a l'escala que fa xamfrà amb el carrer Castillejos.

Ara fa una temporada —el que és bo també s'ha de dir— que sembla que la cosa no vibra tant, però hi ha pisos de la mateixa escala... és una escala que té sis portes per replà i, per tant, la que dona més al xamfrà, o la que dona més a la part del carrer ho pateix més. Jo puc dir que la meva filla que viu a la part del carrer, després que s'arreglessin unes coses, i espero que entri el Sr. Joan Itxaso, perquè ho expliqui... a veure, jo sí que puc dir que a casa de la meva filla, segons com i quan, no sé si agafen el revolt com si fessin el Tour de

França, o si anessin amb un Fórmula 1, cosa que no sé, però sí que us puc dir que a casa de la meva filla a la vitrina se li mouen les copes. I inclús alguna copa se li ha esquerdat. No és sempre, però alguna vegada.

Ho explico com a veïna del barri, i sé que com a associació la cosa s'està bellugant molt. I soc de les que pateixo poc. Aquí em sembla que hi ha la Sra. Alejandra, i el Joan farà la seva aportació.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Maria Lluïsa.

Agafa el micro, perquè així queda gravat.

Sra. Alejandra

Vivo en el pasaje Carsí, que está a las espaldas de la calle Castillejos. Resulta que el metro, como tenía que pasar por la calle Rosselló, por la parte de arriba, está pasando por debajo de mi casa. En la calle Castillejos, aquella cosa que hay para respiración, no acabaron la cosa para ir para arriba, como tendrían que haber hecho. No lo hicieron, se han metido por debajo... lo sé, porque mi casa la tengo como un queso Gruyere, porque siento el tren por todas partes. Cuando no pasa, vivo divinamente, pero cuando pasa, ¡la madre de Dios! Son ya muchos años... Mejor dicho, yo soy de aquí, y vamos a suponer que por eso a ver si me atienden mejor... No lo sé, siempre me estoy quejando. Primero, me quejé al Ayuntamiento, al 010. Después me dieron algo para quejarme. Luego al metro. Y al final veo que ustedes me están llevando como una pelota, tan pronto me dicen que vaya aquí como que vaya allá, a ver si se ponen de acuerdo. Cojan ustedes la calle Rosselló para arriba y suban el metro hasta pasado Rosselló. Esto se podía hacer, y esto no hubiera costado tanto dinero. No sé por qué están haciendo tantos huecos por dentro, porque lo oigo por tantos sitios... No lo entiendo. A ver si esto se soluciona, que hagan lo que tengan que hacer.

Sra. Eva Ferrer

Hola. Em dic Eva Ferrer, soc de Rosselló 446, i soc allà des de fa un any i és impossible dormir. Des de tres quarts d'una fins a dos quarts de cinc és l'únic descans que tenim. A partir de tres quarts de cinc, ja no es pot dormir més. És impossible, totalment impossible. I no solament m'afecta a mi, sinó que afecta tota la finca. Allà qui no pren pastilles per dormir, no dorm. I és un problema de salut. Ja no és un problema de l'edifici, és un problema de salut.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Sr. Cristina

Jo soc la Cristina i també visc al carrer Rosselló amb Castillejos, just al revolt. El tema és que portem tres anys esperant que es faci alguna cosa, perquè les vibracions són bastant insuportables. Nosaltres som quatre, tinc dos nens petits, tots ho notem i és tot el dia. El metro d'anada, el de tornada, cada tres minuts passa per allà un terratrèmol. No es pot viure així. Han fet unes mesures, de les quals no tenim els resultats físicament, no els hem pogut veure. S'han fet poques mesures. A casa meva van venir i van mesurar-ho, i van dir que estava una mica esbiaixat perquè jo tinc dues capes de parquet i això esmorteïx molt, tot i així, pel que tinc entès, perquè normalment és el meu marit qui va a les reunions i tota la història, ell sap més les dades, però estaven dins de la legalitat, però per la part alta. Joestic convençuda que fan la mesura en una altra part de casa meva on no hi hagi parquet i surt per sobre de la legalitat.

Ens van dir que hi havia les gomes de recanvi comprades i no s'han posat. S'ha parlat de reduir la velocitat en el tram, i això seria alguna cosa, però ara sembla que s'ha dit que ho reduiran unes hores al vespre... No? Tampoc? Total, que no s'està fent res, i això ens està afectant. A mi m'està afectant la salut. El meu fill no ho nota tant, però a la meva filla de deu anys li causa angoixa. Ho sent, venen amigues a casa i diuen: «Ui, què passa aquí!» Ens afecta en el nostre dia a dia. Penso que no s'està fent res, i és una pena, perquè al final portem 15 anys vivint al barri i hi estem súper a gust, però al final ens haurem de vendre el pis. És un pis que el vendrem ràpid, és un pis que està súper bé i està en una zona que en pagaran una pasta, però és una pena. Realment, no ens sentim gens respectats. Segurament som una minoria. Sé que a la recta s'han fet actuacions i han notat molta millora. Nosaltres tenim la mala sort que estem en el revolt i no s'està fent res. Volem realment veure que s'està fent alguna cosa. Si no hi ha diners per fer les obres i canviar les gomes, doncs almenys que es redueixi la velocitat. S'està fent vaga cada dilluns de metro i no es para el món. Ens han dit que no es reduïa la velocitat perquè això afectava tota la xarxa de metro, i que era molt complicat, i no sé què. Es paren els metros i segueix funcionant la ciutat... Estem parlant de reduir una mica la velocitat, no crec que sigui tan complicat. És que de veritat, ens afecta la salut. Al final no sé si hem d'anar per via... és a dir, fer una denúncia, gastar-me diners i denunciar-ho, o anar-me'n de la ciutat, directament.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Cristina.

Sr. Joan Itxaso

Molt breument, una petita síntesi del que ha passat. Ja fa tres anys que hi ha vibracions. Fa més o menys dos anys que vam començar a contactar, via

Districte, amb TMB i amb Infraestructures Ferroviàries. La cosa semblava que anava molt bé, aquí hi ha dues persones que van participar en les converses que vam tenir, es va arribar a un seguit d'acords, i l'any passat es va dir primer el mes de maig, i després el mes de setembre, que s'havia de procedir a fer un canvi de les gomes que fan la subjecció de les vies a la llosa. Tot això estava comprat, estava pressupostat, etcètera. Arriba el mes de setembre, ara farà deu mesos, i ens diuen que no. O sigui, ens prenen el pèl miserablement, ens tracten amb menyspreu. Menyspreu no per part dels tècnics que hi van participar, que van ser dues persones molt honorades, una fins i tot ja havia participat en el tram anterior que es va arreglar, de Monumental a Sagrada Família, però bé, una presa de pèl de cal Déu.

Aleshores, durant quasi deu mesos no ens han volgut ni rebre. Ni rebre! I això és vergonyós. Indigne. Al final, fa uns dies, la companya que està aquí darrere meu i jo vam anar en representació dels veïns i ens diuen que el fons del problema és un tema que depèn més de la Generalitat, perquè efectivament en el metro, com en tots els ferrocarrils, el que és la via, l'estructura de la via i de la llosa, no es pot tocar. És a dir, es pot mantenir, esmolar, etcètera, però no es pot canviar perquè això depèn de la Generalitat. Què se'ns va dir? Que la Generalitat no té pressupost per a aquest tema, té un pressupost molt minso, i és clar, la xarxa de Barcelona és molt gran, hi ha problemes a bastants llocs, però aquest en concret és un problema que jo diria que afecta bàsicament dos revolts, i en tot cas, un tram entre dues estacions. No ho entenem.

Ja fa temps, des de l'octubre de l'any passat, que els vam demanar que ens passessin les mesures, que ens passessin els estudis i, si us plau, que reduïssin la velocitat, no ens van fer cas, perquè ni van parlar amb nosaltres ni ens van contestar, i l'altre dia vam tornar a insistir-hi. Ens van dir que de les lectures i estudis, que ho té la Generalitat, que qui ho ha de donar és la Generalitat. I pel que fa a la velocitat, per tal de col·laborar i ajudar i posar-ho fàcil, els vam dir que almenys, i fem la prova, la reduïssin entre les 22 h i les 24 h de la nit. Aquí s'ha quedat.

Una cosa que té més relació amb el Districte. Nosaltres què hem detectat? Que així com el Districte ens va acompanyar, i bastant bé, en la fase en què tot va anar bé, de contactes i tal, en aquesta segona fase veritablement ens hem sentit bastant sols. I el que sí que volem en el districte és tornar a la situació que vam tenir inicialment, perquè s'aliïn amb nosaltres, no perquè tinguem més raó o menys raó, sinó perquè és un problema del territori, del territori que els pertany a ells, i aquest acompanyament... perquè, a veure, les dades i tot això ja ho veurem. En el tema de la velocitat hi hem d'insistir, perquè a més a més jo penso que és una mesura facilíssima. Bé, facilíssima, no, però sí que és fàcil. És més complicat potser durant tot el dia, perquè s'ha de reprogramar i tal, però estem parlant de dues hores, que a més a més són hores de baixa intensitat de circulació. Això és tot.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

A veure, bàsicament ahir també en vam parlar al Plenari. Des d'aquí el Districte sabem que el que podem fer és justament aquest acompanyament. Si la setmana passada no érem a la reunió va ser perquè durant el matí es va canviar l'horari de la reunió i no vam poder canviar les coses que teníem a la tarda, però entenc que des del Districte, tant des de la part més tècnica —ara l'Olga no hi és— com des de la part política hem intentat acompanyar al màxim que podem.

Com ha dit el Joan, hi ha uns acords que heu pres amb la regidora de Mobilitat. És a dir, l'acompanyament que podem fer des del Districte és obrir portes i mantenir el tema aquest sobre la taula. És a dir, per poder seguir buscant possible solucions al tema. I comparteixo el relat que fa el Joan. Sí que es veritat que em consta que es van comprometre a prendre noves mesures en els pisos on toqui, i en els horaris que així acordem. Si teniu uns horaris... a vegades algunes de vosaltres ens havíeu dit a les reunions que havíem tingut que a vegades no era en cada metro, sinó que eren alguns metros, o que hi havia algunes franges horàries en què teníeu la percepció que s'intensificaven les vibracions. Jo el que sí que us puc oferir, el que podem oferir des del Districte és aquest acompanyament. El Joan ho sap, jo estic disposat a venir a casa vostra també a veure-ho, en la mesura que ho veiem personalment... així quan em toqui parlar amb Mobilitat, o amb TMB, o amb la Generalitat, doncs així també tinc una percepció més acurada. I el que s'ha de fer és mantenir el tema sobre la taula. Com ha dit la Cristina, com que estem just per sota de normativa...

(Parla algú sense micròfon.)

Sí, sí, en soc plenament conscient. Si estem per sota de normativa, doncs passarem a estar per sobre de normativa i llavors es tindrà més força.

(Parlen entre ells sense micròfon.)

Sra. Alejandra

Mire usted, podrían coger Castillejos para arriba, como tendrían que haberlo hecho, y en la curva hacer la curva, pero honda, no tan cerca de lo de la respiración. Si está a 20 metros lo de la respiración, pues a 20 metros está el metro. Tendría que estar a 40 o a 50 metros más para abajo, y esto no pasaría.

Sr. Jordi Matas

Són les 21.10 h, ja, i teníem una petició de diversos. Com ha dit el Joan, hi ha una sèrie d'acords, que és passar els estudis que ja s'han fet. Hi ha un compromís de prendre noves mesures i, per tant, si la situació ha canviat, també es podrà veure. També discutíem amb el Joan que es poguessin fer mesures i que es pogués veure la tendència o l'increment, per si es pot detectar algun punt crític, per poder-lo acotar. Hi ha gent a mig carrer, o al carrer Rosselló, tocant a Padilla, que encara no nota aquestes vibracions, i hi

ha gent a la meitat de l'illa que ja comença a tenir vibracions a segons quins pisos, i després, quan arribem al revolt, doncs poder fer més mesures per poder tenir tota la informació i poder intentar atacar el tema.

Llavors, hi ha algunes demandes fetes que de moment no estan recollides.

Sr. Joan Itxaso

El que és fonamental és reduir la velocitat.

(Parla la Sra. Alejandra sense micròfon.)

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Sra. Alejandra.

M'està intentant dir alguna cosa la teva veïna i no m'arriba.

Sra. Sense identificar

Com a mesura urgent necessitem que redueixin la velocitat, immediatament.

(Parla entre ells sense micròfon.)

Sr. Jordi Matas

Ho traslladarem, però si des de la Regidoria no us van poder...

Sra. Sense identificar

És el que anava a dir, és que el problema el tenim amb la Generalitat. No tenim el suport suficient perquè la Generalitat ens faci cas. A nosaltres dos allà no ens feien ni cas. Per a ells, mentre estiguem per sota dels 75 decibels, no faran absolutament res. I TMB el que està fent és intentar que no arribem als 75 decibels, i llavors ens quedem a 74, a 73. Amb això no ens escoltaran mai. Per això necessitem el suport vostre perquè la Generalitat actuï, els hem d'obligar a actuar. Si no, què hem de fer? Deixar de pagar els impostos? Tampoc li afectarà gaire, a l'Ajuntament, perquè són 125 metres de carrer. Com diu la Cristina, què hem de fer? Hem de marxar? Jo fa 14 anys que tinc aquest pis, ara estic allà... doncs molt mala sort per mi, perquè jo que no havia tingut mai problemes per dormir, m'està creant ansietat i no podem dormir de cap manera, de cap manera. I vaig estar a totes les portes del meu edifici i és això: o dorms amb pastilles o no dorms.

Sr. Joan Itxaso

És que hi ha un precedent, quan va passar a l'altre tram, ens va costar una mica, però es va aconseguir que durant una temporada, mentre es mirava d'implantar la solució i es feien les proves, es reduís la velocitat i es va notar molt. Estem parlant d'un tram de 800 metres, i reduir de 60 a 40 o 35 et pot afectar en tot el tram de la via uns 8 o 10 segons. És un tram, només. I si ho vols acotar, potser et quedes a la meitat, perquè el gran problema apareix en els dos revolts.

Sr. Jordi Matas

Jo recullo aquesta demanda.

Sra. Sense identificar

I una altra cosa, ells mateixos van reconèixer que quan arriben als 75 decibels, automàticament ells actuen i redueixen la velocitat, és el primer que fan. I deien que si reduïen de 75 a 68, ho noten moltíssim. I a nosaltres ens diuen: si esteu a 65 o 68 i us reduïm la velocitat, no notareu res. Això és mentida.

Sr. Joan Itxaso

És que a 75 es poden denunciar legalment.

(Parlen entre ells sense micròfon.)

Sr. Jordi Matas

Ha quedat clar, ho recollim, i ho traslladarem, d'acord?

Hi ha un punt de diversos. Havien demanat la paraula... un moment, hi havia una paraula demanada.

Sr. Gabriel

Buenas tardes. Quisiera daros a conocer unos incidentes que se registraron el lunes y el martes. Soy un vecino de la calle Aragón 477, esquina Padilla, y llevo viviendo 24 años allí. Para desgracia nuestra, resulta que el edificio donde residíamos fue adquirido por un grupo inversor israelí y compraron el edificio. No nos dieron a conocer nada, porque cuando se compra todo el edificio, parece que la normativa dice que no se da a conocer a los inquilinos. La información quizá la pasan a las autoridades.

Una vez adquirido el edificio, nos empezaron a presionar con comunicación escrita diciéndonos que no nos renuevan el contrato. Yo soy uno de los afectados y hoy a mi núcleo familiar nos han dicho que no nos renuevan el contrato y que tenemos que abandonar el piso.

Resultado. Estamos ante un proceso difícil de búsqueda de piso, teniendo en cuenta cómo está la problemática de pisos ahora en Barcelona, que es un problema serio. Nos hemos visto acorralados. Fuimos a Habitatge, Habitatge tampoco puede hacer gran cosa, porque también están desbordados ante la avalancha de peticiones que tienen. Tuvimos la idea de acudir al Síndic de Greuges, y hablamos con una de las autoridades de ahí, que me sugirió que hiciera un escrito. Hicimos un escrito para exponer el problema, sensibilizamos a los vecinos afectados, recogimos firmas, y hemos trasladado el problema al Síndic de Greuges para que luego hagan llegar a las autoridades pertinentes el problema.

Pero los señores que tienen derecho a la propiedad, los nuevos dueños, están utilizando todos los métodos de acoso que tienen para expulsar a los vecinos. Unos cuantos tuvieron que largarse y a nosotros, que estamos resistiendo, nos van acosando. Y ante este acoso, tuvimos la suerte de que pasasen los de la PAH y, al picarme, dije: «Sí, sí, estoy aquí, soy uno de los afectados.» Y en buena hora llegaron. Sensibilizados con el tema de los vecinos, nos dijeron que nos iban a apoyar para dar visibilidad al tema, y el lunes pudimos dar visibilidad al tema con la prensa, la televisión y también con una acción cívica y social de realojo de seis familias que estaban en situación de vulnerabilidad total, con niños, no tenían donde estar, y los de la PAH pudieron alojarlos.

Una vez que los dueños se enteraron del proceso, vinieron como leones para intentar defender lo suyo, como es normal. En este proceso de búsqueda de defender lo suyo, no pudieron encontrar forma de entrar en los pisos, porque estaban ahí los de la PAH. Entonces, estudiaron el día siguiente una estrategia, la de mandar obreros con pico y mazo para hacer derribos. Lo digo así, porque es literalmente derribos. Entraron en cuatro pisos que tenían todavía vacíos y dieron la orden a los obreros de picar y partir todo el baño, la cocina, y todo. Para su mala suerte, llegaron los Mossos d'Esquadra en este periodo, vinieron para identificar a los vecinos que habían ocupado los pisos, para identificarlos, y se encontraron con esta acción de derribo. Incluso un vecino tuvo una grieta enorme por la violencia del derribo que estaban haciendo. Y resulta que no tenían licencia para obras mayores.

Entonces, la inspectora de los Mossos d'Esquadra los acorraló, me parece que cursaron una demanda, con la ayuda de la Guardia Urbana. Ante estos hechos, nos han aconsejado que los vecinos hiciéramos un escrito al Ayuntamiento para pedir que hicieran una inspección, porque el mismo día alega un señor de Norvet, que es el grupo inmobiliario, que los pisos que han sido ocupados por las familias tienen deficiencias estructurales. Si los pisos tienen deficiencias estructurales... nunca nos habían comunicado nada de que los pisos tenían deficiencias estructurales. Entonces, están pillados. Ahora estamos en una situación de lucha cívica por derecho a la vivienda y queremos pedir la sensibilidad de todos los vecinos del barrio para que nos apoyen, junto a la

PAH, para ver cómo solucionamos el tema. No somos los únicos afectados en este momento, dicen que en muchos otros barrios hay grupos inversores haciendo la misma acción de compra, pero compra agresiva, y expulsando a los vecinos de sus residencias y de sus barrios. Solicitamos vuestro apoyo y vuestra ayuda solidaria en todo este proceso. Gracias.

Sr. Jordi Matas

Gràcies pel teu testimoni. Saludem la iniciativa.

De fet, demà hi ha...

Sra. (membre de la PAH)

Només volia afegir una coseta, perquè el Gabriel ho ha fet de conya. Jo soc de la PAH, i la meva companya Montse, també. Estem tots en el mateix tema. Estem intentant organitzar-nos amb l'Associació de Veïns, amb diferents entitats del barri, per començar-nos a organitzar i fer reunions quinzenals. Estem molt al carrer. Tots els veïns que sou aquí... A més que ens organitzem com a entitats, i que arribin a les persones que estan en aquestes entitats, els que sou aquí ja us demano que vingueu al bloc, que us uniu a la lluita d'aquests veïns, perquè és un altre cop això, el gran contra el petit. Realment estan molt acollonits, però per altra banda, ens estem quedant paralizats perquè són molt violents. És important que vegin que davant del bloc hi ha gent, que el barri està sensibilitzat, que ens ajudeu a fer pancartes, que ens ajudeu a informar-nos de més blocs que hi hagi al barri, perquè sabem que al costat del bloc n'hi ha un altre, i davant també n'hi ha un altre. Va venir una veïna també dient-ho. Llavors, si som més, podem anar a més blocs per conscienciar. Els veïns penseu que estan molt espantats, el Gabriel no és l'exemple, és una meravella, perquè el Gabriel està des del primer moment lluitant, però s'ha trobat a estones que estava sol. Ara a poc a poc anem aconseguint que els veïns vagin entrant. Com més gent siguem, i sapiguem i localitzem... a Tetuan n'hi ha un altre, no sé si ens entra per barri o no, però estem envoltats d'aquesta gent, d'aquestes empreses. No sabem qui hi ha darrere, venen amb minibusos a visitar... bé, ja està. Aragó 477.

Sr. Jordi Matas

Ha quedat clar el missatge. Gràcies.

Dir que d'uns mesos ençà aquesta compra de blocs i posterior expulsió dels llogaters, especialment dels més vulnerables, que són els que se'ls acaba el lloguer, és una praxis habitual que hem detectat a l'Eixample. Dir també que des de Sant Antoni, l'Esquerra de l'Eixample i la Dreta de l'Eixample aquests blocs ja s'han començat a coordinar, també amb el Sindicat de Llogaters, tot i que són dues praxis diferents, però sí que són els dos problemes principals que tenim detectats pel que fa a l'expulsió de veïns i veïnes dels barris. És a dir,

tant la pujada del lloguer normal, per la via de la LAU, i, per altra banda, la compra de blocs. En aquest cas Tetuan és de la Dreta de l'Eixample, però segur que en tenim aquí. El Joan deia que en tenia uns quants detectats. Sí que agafem els contactes, els afegim a la llista. Sí que hi estem treballant, perquè l'Oficina d'Habitatge pugui respondre també a aquesta necessitat. Fins ara l'Oficina d'Habitatge estava pensada perquè hi arribés la gent individualment, ara estem mirant la manera de com obrir protocols perquè s'hi puguin adreçar com a bloc i, per tant, si s'hi adreça el bloc de pisos organitzat, poder donar un millor assessorament legal. O sigui que totes les iniciatives... i de fet ho hem comentat en un punt anterior de l'ordre del dia, la resistència, combinada amb les eines que tinguem des de les institucions, és clau per dilatar en el temps aquesta possibilitat d'expulsar els veïns i generar una nova oferta amb uns lloguers molt més alts, i aquí veiem estratègic que els lloguers indefinits puguin allargar tot aquest procés, judicialitzar-lo si fa falta, no marxar de les vostres cases, perquè aquesta inversió no es pugui fer en el temps que ells tenen previst fer els guanys. Això és clau. Normalment, aquests grans fons d'inversió tenen previst fer el negoci en dos anys. Si no el poden fer en dos anys, i es comença a allargar tres, quatre i cinc anys, perquè la cosa s'enganxa, poden deixar d'estar-hi interessats, i aquest és el filó, i aquest filó només el podem estirar si es comparteix una estratègia de resistència per la part de gent que ja hi viu i nosaltres estremem i mirem totes les escletxes que hi pugui haver des de l'Administració.

Sr. Jordi Torrades

Només afegir que el Gabriel demanava una inspecció per part de l'Ajuntament. Serà demà. Demà la farem, demà serà la inspecció. Per tant, rebreu la visita de l'Ajuntament, i a part de fer la inspecció, també estaria bé que poguéssiu parlar amb les persones que vindran i explicar-los tot el que us ha passat, i explicar totes aquestes coses que deies, com ha estat la història, els sorolls que han fet, tots els elements de *mobbing* o de pressió que heu rebut. Ho expliqueu demà, perquè demà farem la inspecció.

Sra. Sense identificar

Ja vaig escriure a l'Ajuntament a la bústia de preguntes, però com que ha passat molt de temps i no m'han dit res, ho dic aquí. Jo voldria saber si hi ha un Departament de Medi Ambient a l'Ajuntament.

Sr. Jordi Matas

Sí.

Sra. Sense identificar

D'acord. Tenen inspectors? O sigui, els bars normalment no reciclen res, l'únic que recullen és el vidre que els demana la casa de cerveses. La resta, ho tiren tot a les papereres sense reciclar. Només era curiositat per saber si realment hi ha algú que s'encarrega de vigilar aquestes coses perquè, és clar, amb la quantitat de campanyes de sensibilització... llavors veus que els bars, no diré tots, perquè sempre és injust, però un tant per cent molt elevat tenen els contenidors al costat i va tot a les papereres: burilles, paper, llaunes, etcètera. Només era això, saber si hi havia algú encarregat d'això.

Sr. Jordi Torrades

Sí, el que passa és que tot això és molt difícil. Us explico el futur... ara em diràs que caldria actuar demà, no en el futur, però el futur és que els contenidors d'orgànica es mouran al costat dels de colors, que són reciclatge, perquè tothom sàpiga que allà hi va el reciclatge i no el rebuig, i els bars, restaurants, activitats econòmiques s'hauran d'identificar mitjançant un xip que tindran al contenidor per saber qui hi tira coses i com ho tira. En el futur, serà un control tecnològic, perquè evidentment tu no pots tenir una persona controlant els milers de bars que hi ha allà, si ho fan bé, malament, a quina hora, a quin contenidor, i tal. Per tant, serà un control tecnològic el que es començarà a implementar d'aquí un parell d'anys. I esperem que tot això ho millori molt, perquè efectivament és una activitat incívica per part d'aquesta gent.

Sr. Jordi Matas

Tens un minut. Són dos quarts, però.

Sr. Ramon Marquina

Seré ràpid, però és que avui he vingut per això. Una qüestió, arriba el mes d'agost, nosaltres tanquem com a espai de la gent gran, gairebé tot tanca, ja sé que tenim dos espais de guàrdia tot l'estiu, però tenint en compte que tenim gent amb mobilitat molt escassa, que no es poden desplaçar, hauríem de poder trobar un lloc aquí, en aquesta casa santa o sigui on sigui, perquè durant els mesos d'agost cada any mantinguessin oberta la porta. Molta gent que per desgràcia, la majoria dels que són més grans, no poden anar enlloc, doncs com a mínim que els quedi un espai en el qual es puguin trobar, com fan la majoria. Són aquesta gent que a l'espai de la gent gran venen a jugar a les cartes, però és clar, és l'únic que els distreu i l'únic que poden fer. És molt fotut que durant tot un mes es quedin sense poder assistir enlloc. Sempre els diem que busquin un lloc amb aire condicionat. Aquesta tarda he parlat en un altre lloc i m'han dit: «Que vagin al centre cívic i es posin allà a l'entrada.»

S'han de desplaçar. Aleshores, imagina que jo envio a aquesta gent, 25 persones, que es plantifiquin aquí al *hall* i que s'hi estiguin tota la tarda jugant a les cartes. Us demano, si us plau, a l'Ajuntament que ho tingueu en compte. De

debò, és una qüestió en la qual no havia caigut mai fins aquest any. Ho sento, també és culpa meva. Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Com que hi ha qui ha començat a pensar alternatives... Tenim tres setmanes per veure si ens empesquem algun lloc. Per quantes persones dius? Unes 25 aproximadament? Ho mirem.

Gràcies a tothom i fins al proper dia.

EL CONSELLER DE BARRI DEL DISTRICTE

Sr. Jordi Matas

EL GERENT DEL DISTRICTE

Sr. Jordi Torrades